Nr. 131. Środa, 11 Czerwca 1890. **Rok 80.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 10 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacyé otwarte wolne od opłaty. Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi półrocznie (od 1 lipca do końca grudnia) w miejscu 6 zł., **pocztą 8 zł.**, ćwierćrocznie (od 1 lipca do końca września) w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.**

Prenumeratorowie półroczni, (którzy prenumerują od 1go lipca do końca grudnia), otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 złr., półrocznie 2 złr., ćwierćrocznie 1 złr.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Na podstawie umowy zawartej z redakcyą warszawskiego „Echa muzycznego, teatralnego i artystycznego“ zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą to pismo wychodzące raz na tydzień po cenie zniżonej.

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą otrzymywać od 1 stycznia 1890 r. warszawski tygodnik illustrowany *Echo muzyczne, teatralne i artystyczne*, wraz z dwutygodniowym dodatkiem nut, po następującej cenie:

We Lwowie:	miesięcznie	82 ct.
	kwartalnie 1 „	85 ct.,
Na prowincyi:	miesięcznie	92 ct.
	kwartalnie 2 zł.	75 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego Ekscelencya Pan Namiestnik zamianował przydzielonego do służby w Prezydyum Rady Ministrów koncypienta niższo austr. c. k. Prokuratoryi skarbu w Wiedniu, dr. Zdzisława Morawskiego, c. k. komisarzem powiatowym *extra statum*.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała tymczasowego nauczyciela Aleksandra Leona Niemca, w Uluczu, stałym nauczycielem szkoły etatowej w Uluczu; tymczasowego nauczyciela Józefa Mayeringa, w Żabokrukach, stałym nauczycielem szkoły etatowej w Sołonce wielkiej; stałego nauczyciela Jana Tatarę, w Liszkach, stałym nauczycielem kierującym dwu-klasowej szkoły etatowej w Liszkach; tymczasowego nauczyciela Józefa Plądra, w Ustrzykach dolnych, stałym nauczycielem szkoły etatowej w Ustrzykach dolnych; tymczasową nauczycielkę młodszą Kazimierę Wyrobównę, w Skawcach, stałą nauczycielką młodszą zawiadującą szkołą filialną w Skawcach.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 10 czerwca

Słowa Najj. Pana wypowiedziane z wysokości Tronu podczas sobotniego uroczystego przyjęcia zebranych w Peszcie wspólnych Delegacyj powitano powszechnie jako stwierdzenie żywionych przez ludy nadziei, iż tyle pożądany pokój będzie i nadal utrzymanym. Nadzieja bowiem zachowania Europie dobrodziejstw pokojowych znajduje w sobotniej mowie tronowej silniejszy niezawodnie oddźwięk, niż we wszystkich tego rodzaju enuncyacyach z lat ostatnich. Jego Ces. Mość oświadczył w słowach jasnych i jędrnych, że w przeświadczeniu takiem umacnia Go z jednej strony ogólne położenie polityczne, z drugiej zaś fakt, że w stosunkach krajów bałkańskich, które bliżej obchodzą austro-węgierską Monarchię, nie zaszła w ostatnim roku żadna znaczniejsza zmiana, niemniej że Monarchię łączą ze wszystkiemi mocarstwami węzły przyjaźni. Że zaś położenie od roku zeszłego nie tylko się nie pogorszyło, lecz owszem polepszyło, niepomierną w tem zasługę ma przymierze pokojowe, w którem Austro-Węgry tak ważne stanowią ogniwo. To też Monarcha kładzie szczególniejszy nacisk na ten alians i widzi w nim także na przyszłość wypróbowaną rękojmię urzeczywistnienia dążeń, mających na celu zapewnienie ludom szczęścia i pomyślności. W słowach tych przebija się jasno i przekonywująco owa serdeczność i siła, jaka tkwi w przymierzu, które aprobowane jednomyślnie przez odnośne narody, pozostało od początku do obecnej doby wiernem swojemu programowi i niejednokrotnie już wywierało wpływ decydujący, a zawsze błogi na bieg polityki międzynarodowej.

Aby wszakże ten alians, będący w całem tego słowa znaczeniu ligą pokojową, mógł i nadal także w równej, jak dotychczas mierze, spełniać swe posłannictwo, musi rozporządzać środkami, jakie w obecnych warunkach są jedynie w stanie zapewnić mu wpływ potrzebny, powagę i poszanowanie. Środkami temi są siły zbrojne, które ze względu na istniejące stosunki, mogą bezustannie rozwijać się i udoskonalać. Wszystkie mocarstwa europejskie, a niemniej Niemcy i Włochy, zajęte są bez przerwy reorganizacyą i powiększaniem swych sił zbrojnych, udoskonalaniem swej broni i zastosowaniem u siebie różnych wynalazków. Austro-Węgry, jeżeli pragną utrzymać się na równorzędnem stanowisku ze swoimi sprzymierzeńcami i zajmować tę pozycyę w Europie, do jakiej mają prawo, muszą chcąc nie chcąc podążać na polu militarnem za innemi państwami. Podniosła tę okoliczność mowa tronowa, zaznaczając przytem, iż zarząd wojenny zanim określił nowe ciężary, niezbędne dla zapewnienia potęgi i bezpieczeństwa Monarchii, zbadał dokładnie stosunki finansowe Państwa, i zażądał tego tylko, co było nieodzownem. Słowa monarsze zrozumieją niezawodnie Delegacye, a nie można wątpić ani na chwilę, że po sumiennem zbadaniu przedłożeń, do czego wzywa je Najj. Pan, pójdą za głosem patryotyzmu, do którego tak gorąco apeluje mowa tronowa, i uchwalą bez wahania konieczne kwoty.

KORESPONDENCYE

Peszt, 8 czerwca.

(Prace delegacyjne. — Przyjęcie przez Najj. Pana członków obu Delegacyj. — Obiady Dworskie. — Wiadomości z bieżącej chwili).

(*x*) W kołach zarówno austryackiej jak węgierskiej Delegacyi pojawia się wyraźnie życzenie przyspieszenia ile możności prac wspólnego parlamentu tak, aby obecna sesya mogła się ukończyć w ostatnim tygodniu bieżącego miesiąca. Jak zapewniają ze strony dobrze poinformowanej przyjdzie to tem łatwiej, iż nie ma absolutnie żadnego takiego przedmiotu, który mógłby spowodować dłuższą dyskusyę lub wytworzyć nieco trudniej-

Oskar Kolberg.

(Dokończenie).

Po powrocie z Berlina, t. j. od r. 1836, trudnił się Oskar przez lat dziesięć nauczycielstwem muzyki, wtedy tylko spisując pieśni ludowe, kiedy mu się do tego zręczna sposobność nadarzyła. Kiedy zaś razu pewnego w roku 1839 w Wilanowie udało mu się spisać niezwykle obfitą ilość pieśni bardzo ciekawych, wtedy uszczęśliwiony Oskar stanowczo etnografii ojczystej się poświęcił.

W roku 1845 zaniechawszy zupełnie nużącej go pracy nauczycielskiej, uzyskał posadę buchhaltera w zarządzie budującej się wówczas kolei żelaznej warszawsko-wiedeńskiej, na której pozostał aż do roku 1857, a wtedy przeniósł się na służbę do dyrekcyi dróg i mostów w komisyi skarbu. Na posadzie tej przebył do roku 1861.

Jakkolwiek żmudna praca biurowa była zupełnie niezgodną z usposobieniem Oskara, jednak jej zawdzięczał niezależność całkowitą poza obrębem czasu służbowego, a nadto możność skrzętnego oszczędzania z bardzo skromnej płacy, na fundusz do urządzania wycieczek w rozmaite okolice kraju, w celu spisywania pieśni ludowych. Tym sposobem wielką część kraju zbadał, tylko Litwy, Żmudzi, Podola, Ukrainy, Inflant i Prus nie zwiedził.

W owym to czasie powziął zamiar napisania opery. Rzecz bardzo naturalna, że krzątającemu się ustawicznie około rzeczy ludowych i krążącemu w sferze ludowej, przyszła myśl utworzenia opery, opartej wyłącznie na pierwiastkach ludowych. Zabrał się pilnie do tej roboty i w prędkim stosunkowo czasie napisał operę jednoaktową, pod tytułem: „Król pasterzy“, którą nazwał skromnie „Obrazkiem z życia ludu wiejskiego“. Libretto napisał Teofil Lenartowicz. Treść niezmiernie naiwna i prosta, intryga niezawiła. Tło obrazka wzięte ze zwyczaju na Kujawach, osnowa zaś taka:

Lud tameczny corocznie ogłasza konkurs następny. Kto w dniu oznaczonym i w miejscu wskazanem, najraniej wstawszy, bydło na paszę pierwszy wypędzi, tego sędziowie konkursu uznają na rok cały za króla lub królowę pasterzy.

Wojtusiowi i Rózi, współubiegającym się tego samego ranka o dostąpienie godności zaszczytnej, *jury* wioskowe przyznaje jednocześnie królewską koronę. Że zaś oboje uprzednio się kochali, więc królewskiej parze i wieniec hymenu wkrótce skroń ozdobi. Jako czynnik *quasi* dramatyczny wprowadzoną jest postać Maciusia Ciemięgi, który w oznaczonem miejscu, jeszcze dnia poprzedniego, ukrywszy się w stogu siana, niezawodnie wszystkichby prześcignął, gdyby nieszczęsnym trafem nie zaspał tak okrutnie, że dopiero aż po wschodzie słońca się przebudził. Przyznano mu też za to koronę, ale tylko słomianą, gdy tamtych koroną z kwiatów uwieńczono.

Treść powyżej opowiedziana, nie przedstawia wprawdzie pola do wykazania silnych namiętności lub patosu, lecz dostatecznie jest wdzięczną kanwą do dzierżgania na niej melodyj rzewnych, tkliwych, a nawet charakterystycznych. I kompozytor wcale umiejętnie ją wyzyskał. Nie zniżając się do poziomu prostego a bezmyślnego naśladownictwa, Kolberg pozostał wszędzie samodzielnym, chociaż wiernie a szczęśliwie zachował cechy i charakter muzyki ludowej. Taki romans Rózi: „Zkąd ten niepokój — jakiż mnie los czeka?“ — taka piosnka Ciemięgi: „Już się słonko w blasku toczy“, — taki mazur, kujawiak, toż wszystko są cacka artystyczne! Może jaki wymagający a surowy krytyk wystąpiłby z zarzutem, że muzyka tu i ówdzie nie dość rozwinięta, modulowanie nie wszędzie dość szeroko traktowane; że instrumentacya zbyt kusa, poza obrębem kwartetu smyczkowego z efektów instrumentów dętych zbyt mało korzysta; że recitatiwa może trochę za mdłe.... Ale w jakiemże dziele ludzkiem niedostatki dopatrzeć się nie dadzą? Zato niech mi kto zarzut jaki wynajdzie polonezowi ludowemu, przez chór śpiewanemu i tym wszystkim wdzięcznym drobiazgom, tak hojnie po całym obrazku rozsypanym.

„Króla pasterzy“ po raz pierwszy wystawiono w Warszawie 2 marca 1859 r., a następnie jeszcze sześć razy wystawiwszy, złożono do archiwum.

Musiał jednak „Król pasterzy“ na razie publiczność zająć i zaciekawić, kiedy w r. 1860 sztycharz warszawski, Władysław Otto, własnym nakładem wydał całą operę w partyturze fortepianowej. Niezbyt to czas odległy, a zapewne rzadko komu z czytelników zdarzyło się widzieć tę partyturę.

W owym też czasie skomponował Kolberg operetkę, do słów Jana Kantego Gregorowicza, pod tytułem: „Janek z pod Ojcowa“. A wkrótce potem rozpoczął operę „Wiesław“, napisaną przez Sewerynę Pruszakową według sielanki Brodzińskiego, — ale nigdy jej nie ukończył.

Do roku 1871 Kolberg mieszkał w Warszawie, a wtedy wyniósł się do dawnych przyjaciół pp. Konopków w Modlnicy pod Krakowem. W trzy lata potem zamieszkał stale w Krakowie, gdzie do śmierci przebywał. Przez ten czas wymykał się to tu, to ówdzie, w celu nowych zdobyczy naukowych. Ile zaś ich w ciągu życia nachwytał, to i uwierzyć trudno. Dość powiedzieć, że samych melodyj ludowych, już wydanych przez Kolberga, posiadamy przeszło ośm tysięcy. A ileż ich jeszcze pozostawił w rękopisie!

Już oddawna Kolberg zaniechał zupełnie wszelkich obszerniejszych kompozycyj muzycznych, ograniczywszy się tylko na wyżej przytoczonych. Wydał wprawdzie i potem niemało utworów muzycznych, ale już tylko w mniejszych rozmiarach i to na sam fortepian. Wykaz ich dość dokładny znajdzie czytelnik na końcu artykułu niniejszego.

Zbierane pieśni ludowe rozpoczął wydawać z towarzyszeniem fortepianu w roku 1842 w Poznaniu, gdzie wydał pięć zeszytów w formacie nut muzycznych. Potem je umieszczał w „Przyjacielu Ludu“, wychodzącym w Lesznie. Następnie zaś wydawał w maleńkich zeszytach w Warszawie u Dzwonkowskiego. W formacie książkowym wydał po raz pierwszy dzieło p. t.: „Pieśni ludu polskiego“. Warszawa. 1857. 8ka, u Jaworskiego.

Od tego czasu wydawał swe prace nieustannie jedne po drugich, a pomimo tego ogrom materyałów nagromadzonych zdawał się prawie nie umniejszać.

Następnie Kolberg niezmiernie rozprzestrzenił zakres dzieła swego, gdyż oprócz pieśni, zaczął dawać szczegółowe opisy tego

szą dla Rządu sytuacyę i zniewolić go do zapuszczenia się w obszerniejsze wyjaśnienia. Nawet co do zwiększonego zapotrzebowania na cele wojskowe nie zachodzi w kołach delegacyjnych żadna różnica przekonań, owszem wszystkie łączą się w tem przeświadczeniu, iż żądanie Ministra wojny zostało podyktowane nieodzowną koniecznością zaprowadzenia na polu wojskowem tych ulepszeń, jakie zaadoptowały już w części niektóre mocarstwa. To też uchwalenie odnośnych kredytów w obec takiego zapatrywania się delegatów na położenie nie będzie połączone z żadnemi zgoła trudnościami, a to tem mniej że członkowie Delegacyi mają tylko słowa uznania dla zarządu wojennego, którego umiarkowane żądanie nie wystawia ich ofiarności na cięższą próbę.

Należy tylko porównać świeże zapotrzebowanie wojenne, przedłożone parlamentowi niemieckiemu z zapotrzebowaniem, wniesionem do Delegacyj, aby zrozumieć, jak oględnie liczono się u nas z położeniem finansowem Państwa i siłami opłacającej podatek ludności. Gdy w Niemczech budżet wojskowy na rok przyszły wzrósł od razu o przeszło 20 milionów marek, w austr.-węgierskiej Monarchii podniósł się zaledwie o półczwarta miliona.

Pierwszym objawem życzenia, aby ile możności przyspieszyć bieg prac delegacyjnych, jest zwołanie już na dzień jutrzejszy austryackiej komisyi budżetowej z intencyą przeprowadzenia rozpraw nad budżetem Ministerstwa spraw zagranicznych, którego referat znajduje się w ręku barona Walterskirchena. Cały bieżący tydzień wypełniony będzie pracami komisyjnemi, a pełne posiedzenia Delegacyj rozpoczną się dopiero w połowie przyszłego tygodnia. Posiedzeń tych będzie zaledwie kilka, boć, jak wiadomo punkt ciężkości prac wspólnego parlamentu spoczywa w komisyach, a pełne posiedzenia odbywają się mniej więcej dla ratyfikowania tego, co uchwalono w szczuplejszem gronie komisyjnem.

Najw. mowa tronowa wywarła we wszystkich bez wyjątku kołach jak najlepsze wrażenie i poczytaną została powszechnie jako na wskróś pokojowa enuncyacya. Po wygłoszeniu orędzia Monarcha odbył *cercle*, podczas którego zaszczycił wszystkich delegatów dłuższą lub krótszą rozmową. Ogólnie zauważono, iż Najj. Pan, który wygląda wyśmienicie i był nadzwyczaj ożywiony, niezwykle długo zatrzymał się przy grupie polskich delegatów, i że rozmawiając z p. Chamcem, w obec którego wypowiedział zadowolenie, z powodu załatwienia sprawy galicyjskiego funduszu indemnizacyjnego, wyrzekł głosem nieco podniesionym, tak, że nawet dalej stojący mogli słyszeć te słowa: „*Die verbreitet gewesene Ansicht, dass damit dem Lande Galizien ein Geschenk gemacht wurde, sei unrichtig, von einem Geschenke könne keine Rede sein*“.

Cercle przy przyjęciu delegatów austryackich trwał przeszło pół godziny. Zastanawiała wszystkich nadzwyczajna pamięć Monarchy i niezrównana łatwość w zawiązywaniu rozmowy. Najj. Pan miał wprawdzie przy swym boku Prezesa gabinetu hr. Taaffego, lecz ten potrzebował przedstawiać tylko tych, którzy po raz pierwszy zasiadają w Delegacyi, lub w ogóle nie mieli dotychczas zaszczytu zetknięcia się z Osobą Monarchy. Wszystkich zaś innych witał Jego Ces. Mość jako znajomych, rozpytując po większej części o sprawy, pozostające w związku z krajami z których pochodzą.

Podnieść tu należy, iż wśród rozmowy z polskimi delegatami Najj. Pan znalazł sposobność wypowiedzenia kilku słów sympatycznych dla sędziwego prezydenta Izby deputowanych, dr. Smolki. Monarcha oświadczył, że cieszy, iż dr. Smolka po tak niebezpiecznej, zwłaszcza w podeszłym wieku, chorobie, przychodzi do zdrowia, co mu pozwoli niezawodnie objąć w jesieni napowrót dotychczasowy obowiązek. Nie uszło również uwagi, że rozmowa z prezesem Koła polskiego, p Jaworskim, miała cechę wybitnie łaskawą, i trwała dłużej, niż to bywa zazwyczaj w takich razach. Monarcha okazał tem gorące zainteresowanie się naszym krajem i był widocznie zadowolonym, otrzymawszy co do położenia wiejskiej ludności i widoków żniw zadawalające wyjaśnienia.

Zwykłe obiady delegacyjne na Najw. Dworze rozpoczną się dopiero po 20 b. m. Delegaci będą zapraszani seryami, to jest, w równej liczbie z Delegacyj austryackiej i węgierskiej. Prezydenci otrzymają zaproszenie na wszystkie obiady.

W życiu parlamentarnem Węgier, po burzliwej dyskusyi nad sprawą Koszuta, z której opozycya pomimo szumnych zapowiedzi wyszła zupełnie pobitą, zapanowała obecnie głęboka cisza. Czas wolny od zajęć prawodawczych zamierza Rząd użyć na przygotowanie dalszych przedłożeń, mających na celu wprowadzenie do administracyi wewnętrznej nieodzownych reform. Co się tyczy sprawy uregulowania waluty, ta też jak zapewniają, znajduje się już w tem stadyum, iż w jesieni będzie mogła wejść na porządek dzienny.

Ministerstwo handlu zajęte jest obecnie założeniem banku kolonialnego i wywozowego. Jak to wyjaśnił minister handlu Baross na konferencyi kupców i przemysłowców węgierskich chodzi tu o utworzenie instytucyi, która pośredniczyłaby w zbywaniu produktów przemysłu węgierskiego na rynkach poza-europejskich. Rząd poprze działalność banku przez ulgi podatkowe, oddanie bezpłatne gruntów pod budowę magazynów i t. d. Pierwotny kapitał zakładowy ma wynosić $2^1/_2$ miliona złr. w akcyach po 1000 złr.

Zamierzona i przygotowywana na wielkie rozmiary zbiorowa wycieczka Węgrów do Berlina została stanowczo zaniechaną. Stało się to skutkiem niegościnnych artykułów kilku pism berlińskich, które dowiedziawszy się, że reprezentacya miejska stolicy niemieckiej zamierza w sposób uroczysty przyjmować turystów węgierskich, uderzyły na alarm, wypowiadając zdumienie, jak można entuzyazmować się przedstawicielami narodu, który bez litości ciemięży Sasów siedmiogrodzkich i madjaryzuje u siebie brutalnie żywioł niemiecki Chociaż większa część prasy berlińskiej potępiła kategorycznie taką napaść i zapraszała gorąco Węgrów nad Spreję — w Peszcie uznano za stosowne wyrzec się przyjemności gremialnego odwiedzenia metropolii zjednoczonych Niemiec.

SPRAWY MONARCHII

(*Ruch przedwyborczy. — Z najwyższej Rady zdrowia*).

Krajowy komitet wyborczy na Bukowinie ułożył już listę kandydatów, których zamierza polecić wyborcom trzech miast i gmin wiejskich przy nadchodzących wyborach do sejmu. Komitet uwzględnił tu prawa wszystkich stronnictw politycznych ludności rzeczonych okręgów. Zatwierdzenie kandydatów dla kuryi wielkiej posiadłości, nastąpi w pierwszych dniach lipca.

Na zgromadzenie przedwyborcze czeskich mężów zaufania z Morawy, które ma się odbyć 12 b. m. i uchwalić odezwę wyborczą nie zaproszono morawskich Młodoczechów.

Karyntyjski związek włościański ogłosił odezwę wyborczą, która zasługuje na uwagę, z powodu ustępu o posłach słoweńskich. Odezwa oświadcza, że związek nie ma nic przeciw temu, aby mniejszość słoweńska była w sejmie karyntyjskim odpowiednio reprezentowaną. Przeciwnie, związek życzy sobie, aby do sejmu weszło kilku Słoweńców. Odezwę tę zredagowano w niemieckim i słoweńskim języku. W związku tym podniesiono myśl wspólnego działania wszystkich włościan austryackich przy wyborach do Rady państwa i urządzenia kongresu w Wiedniu.

— Najwyższa Rada zdrowia zwróciła uwagę Rządu na to, że wiele fabryk, przerabiających produkta organiczne i zanieczyszczających bieżące wody, bywają zakładane zbyt blisko mieszkań ludzkich, co wpływa niekorzystnie na zdrowie.

W skutek tego Ministerstwo spraw wewnętrznych po porozumieniu się z Ministerstwami handlu i rolnictwa poleciło władzom krajowym, aby przy udzielaniu koncesyj na nowo powstające fabryki uwzględniały przestrogę Rady zdrowia i ściśle nad tem czuwały, żeby powstające fabryki nie zanieczyszczały wód bieżących, z których częstokroć bywa pojone bydło, a nawet brana woda do gotowania.

Z Petersburga.

(Gotowość wojenna w Rossyi. — Manewry. — Zastępstwo ministra wojny. — Obchód jubileuszu prawa prasowego zakazany. — Sekciarstwo. – Russyfikacya prowincyj nadbałtyckich).

Kwestyę gotowości wojennej Rossyi rozważa w obszernym artykule *Istor. Wiestnik*, który ostatecznie wnosi, że warunki, w których się Rossya znajduje, nader sprzyjają prowadzeniu wojny obronnej.

„Nasz teatr wojny — pisze *Istor. Wiestnik* — zajmuje ogromną powierzchnię kraju, zaludnionego stosunkowo słabo i nie mogącego własnemi środkami wyżywić armii inwazyjnej. Na całej tej przestrzeni komunikacye są niewygodne, a klimat, natura gruntu i kierunek wód takie, że utrudniają operacye wojenne. Dodać należy, że cała ta przestrzeń jest wybornie ufortyfikowaną i bronioną przez 68 dywizyj piechoty i 18 dywizyj jazdy z 3.040 działami. Niemcy razem z Austryą nie będą mogły wystawić na granicy rossyjskiej więcej nad 77 dywizyj piechoty i 15 dywizyj jazdy. Przewaga to tak drobna, że nie daje żadnych rękojmi pomyślnego prowadzenia wojny zaczepnej. W ogóle Rossya lepiej jest przygotowaną do obrony niż jej sąsiedzi do napadu, zwłaszcza że gdy inne państwa doprowadziły już swoje uzbrojenia do ostatnich krańców możliwości, Rossya daleką jest jeszcze od wyczerpania sił swoich.“

Dzienniki rossyjskie zaznaczają, iż tegoroczne manewry w prowincyach zachodnich, będą szczególnie interesującemi i pouczającemi pod względem taktyki i strategii, gdyż na czele wojsk stanąć mają przeciw sobie, takie powagi wojskowe, jak generałowie Hurko i Dragomirow.

- Rozkazem carskim, spełnianie obowiązków ministra wojny na czas jego choroby i nieobecności z powodu kuracyi, poruczono naczelnikowi sztabu głównego.

Obchód jubileuszu 25-letniego prawa prasowego w Rossyi został zaniechany, gdyż, jak donosi *Graždanin*, redakcye gazet i pism zawiadomione zostały przez ministerstwo spraw wewnętrznych, że obchody tego rodzaju, w myśl rozkazu carskiego z r. 1885, bezwarunkowo są wzbronione.

Dzienniki dowiadują się, że w południowych guberniach, a szczególnie w gubernii chersońskiej, czernichowskiej i połtawskiej do tego stopnia wzrosło sekciarstwo, że rząd w porozumieniu z władzami duchownemi zamierza utworzyć szkoły misyonarskie w Chersonie i Kijowie, aby zapobiedz szerzeniu się tych niebezpiecznych herezyj.

W celu szybszego zrussyfikowania nadbałtyckich prowincyj stara się rząd o wykształcenie odpowiednich nauczycieli dla szkół tamtejszych. *Swiet* donosi, że w petersburskiem seminaryum nauczycielskiem będzie w przyszłym roku szkolnym pięć stypendyów dla kandydatów. którzy chcą się poświęcić nauczaniu w nadbałtyckich szkołach, naturalnie z wykładowym językiem rossyjskim.

Sprawa Nietera w Belgii.

Wlokąca się od jedenastu miesięcy sprawa wykradzenia papierów z archiwum ministerstwa spraw zagranicznych, weszła nakoniec na drogę sądową. Obok zajęcia sprawami wyborów do rad prowincyonalnych i do Izby deputowanych, stanowi sprawa Nietera, byłego sekretarza w ministerstwie spraw zagranicznych, główny przedmiot zajęcia. Wstępne śledztwo wykryć miało znowu kompromitujące poszlaki przeciw członkom gabinetu. Obrońca szefa sekcyi w ministerstwie, deputowany i adwokat Janson twierdził w obec sądu, że oprócz znanych już dokumentów, zginęły z archiwum ministerstwa spraw zagranicznych, inne także akta, i że giną one i dziś, pomimo, iż posądzony Nieter nie jest już przełożonym tego biura. Następnie przedłożył Janson korespondencyę pomiędzy ministrem spraw zagranicznych, księciem Chimay a Nieterem, kiedy ten ostatni bawił w Paryżu. Z korespondencyi tej wynikałoby, że gabinet chciał pieniędzmi okupić milczenie urzędnika.

Zabiegi te przedstawił obrońca Nietera następnie: W dniu 14 lutego 1890 r. wystosował Nieter list do księcia Chimay, w którym żądał ukończenia śledztwa, w przeciwnym zaś razie groził odkryciami. Na pismo swoje otrzymać miał Nieter list, z daty 21 lutego 1890, treści następującej: — „Kochany Nieter! Sledztwo ukończyłem. Wynik poszukiwań brzmi: milczenie jest złotem. W nadziei, iż pan wkrótce będziesz mógł złote swoje milczenie zakończyć, pozostaję nadal pełen życzliwości i t. d. Książę Chimay.“

Nieter odpowiedzieć miał na to w kwietniu, iż ze względu na zarzucone mu karygodne postępowanie, milczeć nie będzie nawet za złoto. — Tak się przedstawiają zeznania poczynione przed sądem. który jednak faktów tych sprawdzić nie miał jeszcze czasu.

Półurzędowy *Journal de Bruxelles* oświadcza, że bilet ministra spraw zagranicznych z powyższemi wyrazami jest bez daty, że wprawdzie pismo na nim jest pismem księcia Chimay, ale że był pisany jeszcze w grudniu 1888 r. i odnosił się do sprawy czysto poufnej i familijnej. Minister, książę Chimay miał w tym bilecie na myśli poszukiwania, które się tyczyły wykrycia autora broszury pełnej oszczerstw. W końcu dodaje *Journal de Bruxelles*: „Nieter wcielił ten mały bilet do swego zbioru i wydobył go z dwoma listami, które rzekomo pisał do ministra spraw zagranicznych w dniu 14 lutego 1890 r. i w dniu 5 kwietnia r. 1890. W rzeczywistości jednak książę Chimay listów tych nigdy nie otrzymał, ani ich też Nieterowi nie zwracał.“

---

wszystkiego, co tylko ma związek z życiem ludu naszego. Stosownie więc do nowego programu, zmienił i tytuł dzieła na następny: „Lud, jego zwyczaje, sposób życia, mowa, podania, przysłowia, obrzędy, gusła, zabawy, pieśni, muzyka i tańce“. Pod tym tytułem już wyszły:

„Sandomierskie“ . . . . . 1 tom.
„Kujawy“ . . . . 2 „
„Krakowskie“ . . . . . . 4 „
„Poznańskie“ . . . . . . 7 „
„Lubelskie“ . . . . 2 „
„Kieleckie“ . . . . 2 „
„Radomskie“ . . . . 2 „
„Pokucie“ . . . . 3 „
„Mazowsze“ . . . . 4 „

Razem tedy Kolberg wydał 28 tomów, nie licząc tego, co wyszło w zeszytach. A pozostaje jeszcze do wydania przeszło 30 tomów.

Oprócz prac wyżej wymienionych, zasilał on artykułami dużo pism rozmaitych; przez lat sześć był stałym współpracownikiem „Ruchu Muzycznego,“ wydawanego w Warszawie przez Józefa Sikorskiego. W „Encyklopedyi Powszechnej“ (większej) S. Orgelbranda, wszystkie artykuły muzyki się tyczące, są pióra Kolberga.

Niemało Towarzystw i ciał naukowych uważało sobie za zaszczyt zaliczenie Kolberga w poczet swych członków.

Najpierwsze Towarzystwo Muzyczne we Lwowie w roku 1863 mianowało go swym członkiem honorowym.

W roku 1865 Towarzystwo geograficzne w Petersburgu.

W roku 1868 Towarzystwo etnograficzne w Paryżu.

Członkiem korespondentem mianowało go w r. 1868 Towarzystwo naukowe (następnie przekształcone w Akademię nauk i umiejętności) w Krakowie.

W r. 1869 Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie.

W r. 1882 „*Associação dos jornalistas e escriptores portuguezes*“ w Lizbonie.

W r. 1888 Towarzystwo tatrzańskie w Krakowie.

12 października 1889 r. Cesarskie Towarzystwo miłośników przyrodoznawstwa, antropologii i etnografii w Moskwie.

9 listopada 1889 r. Towarzystwo bratniej pomocy słuchaczów wyższej szkoły rolniczej w Dublanach.

Nadto na Wystawie paryskiej w r. 1878 przyznano mu medal bronzowy za 12 tomów etnografii.

* * *

Kompozycye muzyczne Kolberga do spiewu z towarzyszeniem fortepianu:

„Pieśni ludu polskiego.“ Poznań. 1842. 5 zeszytów, obejmujących 126 pieśni. (Napisano, że to nakład J. K. Żupańskiego, a tymczasem sam autor dał na to 1.200 złp., z których zaledwo czwartą część potem odebrał).

„Trzy pieśni“ do słów Bohdana Zaleskiego. Warszawa. 1858.

„Król pasterzy,“ obrazek z życia ludu. Słowa T. Lanartowicza. Warszawa, w litografii Otto. 1864/5. Zawiera 8 numerów.

„Nasze sioła,“ pieśni ludu. Warszawa. 1866 u Dzwonkowskiego. 4 zeszyty zawierają 20 pieśni.

Nadto była jedna pieśń zamieszczona w „Tygodniku Ilustrowanym“ przed r. 1870, druga zaś wydana u Dzwonkowskiego.

Na sam fortepian.

6 Polonezów, op. 1. Berlin (1836 roku).
6 *Contredanses variées*. Lipsk.
10 Kujawiaków, op. 3. Warszawa.
10 Kujawiaków, op. 5. Warszawa.
10 Kujawiaków, op. 6. Warszawa.
(Op. 5 i 6 wyszły w drugiej edycyi połączone p. t. „20 Kujawiaków“).
Fantaisie sur un thème polonais, op. 7. Warszawa.
1 Mazur taneczny. Warszawa.
6 *Contredanses*. Warszawa.
1 *Valse*. Warszawa.
2 *Valses brillantes*, op. 9. Warszawa.
Krakowiak rondo, op. 10. Warszawa.
6 Kujawiaków, op. 12. Warszawa.
Trois études (z preludyum) ofiarowane Fryderykowi Chopinowi (1849 r.) op. 14. Warszawa.
Deux polkas. Warszawa.
Deux polkas. Warszawa.
6 Kujawiaków, op. 19. Warszawa.
Deux études, op. 20. Warszawa.
Mazur. Warszawa.
Dwa mazury, op. 22. Warszawa.
Grande valse, op. 23. Warszawa.
Mazur i polka w „Tygodniku Ilustrowanym.“
8 Mazurów i Kujawiaków, Poznań.
50 Mazurów różnych autorów, harmonizowanych przez O. Kolberga. Lipsk.

Aleksander Walicki.

KRONIKA

Lwów, 10 czerwca.

— **Najj. Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Florynka, w powiecie grybowskim, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 100 złr.

— **JE. Pan Namiestnik**, Kazimierz hr. Badeni wyjeżdża jutro rano do Bolechowa, dla zwiedzenia tamtejszej szkoły lasowej i powróci tegoż dnia po południu.

— **Najprzew. ks. Metropolita** Sylwester Sembratowicz, który w drugiej połowie maja rozpoczął wizytacyę dekanatu buskiego, wczoraj ukończył swoją pasterską pracę w samym Busku. Na przyjęcie ks. Metropolity przybył też wczoraj do Buska JE. Pan Namiestnik Kazimierz hr. Badeni, aby w domu swoim ugościć dostojnego księcia Kościoła, na cześć którego odbył się obiad. Do biesiadnego stołu oprócz księdza Metropolity, jego kapelana, ks. kanonika Komarnickiego i licznego zastępu duchowieństwa, zasiedli pp. Tytus Kielanowski, Stanisław hr. Badeni, Kazimierz Obertyński, c. k. starosta z Kamionki i c. k. sędzia miejscowy. Pan Namiestnik wzniósł toast na cześć ks. Metropolity, zaznaczając na wstępie, iż wychowany w równej czci dla obrządków katolickich, nie czyni też w nich żadnej różnicy i z równem uszanowaniem spieszył na powitanie i przyjęcie ks. Metropolity, jakby to był uczynił przedtem dla ks. biskupa Puzyny, gdyby obowiązki urzędu były Mu na to wówczas pozwoliły. Z obowiązku jako Namiestnik — mówił dalej Jego Ekscelencya — i z głębokiego przekonania, popieram ks. Metropolitę na każdym kroku na polu kościelnej Jego działalności. Pragnę, ażeby pod jego opieką i przewodnictwem narodowość ruska rozwijała się w duchu prawdziwie austryackim i katolickim, ze wzajemną wyrozumiałością, umiarkowaniem a stateczenie. Pragnę, by ks. Metropolita zdołał pojednać wszystkie zwaśnione żywioły. W tym kierunku może on liczyć na moją pomoc i poparcie. Kończąc po rusku swoje przemówienie, wniósł Pan Namiestnik zdrowie ks. Metropolity, który odpowiadając z podziękowaniem, oświadczył, że niejednokrotnie miał już sposobność przekonać się o życzliwości Jego Ekscelencyi tak dla Kościoła unickiego i narodowości ruskiej jak i dla swej osoby.

Po obiedzie powrócił Pan Namiestnik koleją do Lwowa, w towarzystwie ks. Metropolity i jego otoczenia.

— **Bal** na korzyść leczniczej kolonii rymanowskiej, który, jak wiadomo, odbędzie się podczas wyścigów, pod protektoratem pani Namiestnikowej Maryi hr. Badeniowej, zapowiada się świetnie. Komitet wykonawczy, którego skład podaliśmy, a który niebawem wzmocniony jeszcze zostanie, nie szczędzi usiłowań, aby tę zabawę uczynić jak najwspanialszą, zarazem zaś odpowiedzieć głównemu jej celowi, to jest nie uszczuplać dochodów nadzwyczajnemi wydatkami. Charakterowi zabawy w tej porze roku najlepiej odpowiada, najbardziej ze wszystkich urocza, dekoracya kwiatów; to też nie zdradzając tajemnic komitetu i przygotowujących się niespodzianek, tojedno nadmienić możemy, że głównem tłem dekoracyi, główną cechą prześlicznych, a zupełnie nowych figur kotylionowych będą — kwiaty. Komitet ma nadzieję, że panie nasze uwzględnić też raczą wyrażone już na tem miejscu życzenie, aby toalety były lekkie, skromne i o barwach w tej porze roku i wśród dekoracyi kwiatowej najstosowniejszych. Wkrótce będziemy mogli podać o tym balu bliższe szczegóły i oznaczyć ostateczny jego termin. Po powrocie Pani Namiestnikowej, który niebawem nastąpi, odbędzie się sesya wzmocnionego komitetu, na którą zaproszone zostanie liczne grono osób i na której stanowcze zapadną uchwały. Notatka obecna ma głównie na celu przypomnieć cel przygotowywanej zabawy. Jest to ostatnia pora, aby przyjść w pomoc schorzałej dziatwie, oczekującej ratunku od znanych ze skuteczności wód leczniczych w Rymanowie. Kto raz w życiu swem miał sposobność widzieć zbawienne skutki tej kuracyi, kto widział, jak skrzywione cierpieniem twarzyczki dziecięce, po kilku tygodniach pobytu i kuracyi w Rymanowie, rozpromieniają się zdrowiem i uciechą życia, ten pojmie w całej pełni myśl szlachetną dostojnej Protektorki balu i współudziałem swym poprze Jej intencyę, oraz starania komitetu.

— **Sprowadzenie zwłok Mickiewicza.** Od p. Władysława Mickiewicza z Paryża otrzymał p. Marszałek krajowy następujący list w odpowiedzi na znane pismo Wydziału krajowego:

Paryż, 5 czerwca.

Jaśnie Wielmożny Panie Hrabio!

Uchwała najwyższej władzy krajowej względem przeniesienia zwłok ś. p. Ojca mojego na Wawel wzrusza mnie głęboko i przejmuje najżywszą wdzięcznością. Oddaję się cały na usługi wys. Wydziału krajowego, w czemkolwiek pomoc moja do przeprowadzenia owego postanowienia okaże się potrzebną. Biorę na siebie odbycie wszelkich formalności we Francyi co do ekshumacyi i przewiezienia zwłok aż do Krakowa. Obawiam się jednak, że wypadnie udać się w tym względzie do pośrednictwa tutejszej administracyi pogrzebowej, co powiększy wprawdzie koszta, lecz zarazem ułatwi wszystko, mianowicie przewiezienie zwłok przez obce kraje. Sądzę, że się da wszystko przeprowadzić bez trudności na czas, który wys. Wydział kraj. oznaczy.

Oczekując przeto tak powiadomienia o terminie, jak również upoważnienia mnie do traktowania z *Pompes funèbres*, mam zaszczyt pozostawać z najwyższem poważaniem Waszej Ekscelencyi uniżonym sługą

Władysław Mickiewicz.

Wczoraj odbyło się posiedzenie komitetu obywatelskiego, zawiązanego we Lwowie ku uczczeniu uroczystości złożenia zwłok Mickiewicza na Wawelu, uchwalono wydanie kolorowego wizerunku wieszcza wedle znanego portretu Horowitza, otoczonego odpowiedniemi emblematami i zaopatrzonego krótkim życiorysem Adama. Portret taki, wykonany dwunastu kolorami, nie będzie drożej kosztować nad 10 ct.

Dalsza składka wśród członków komitetu, zarządzona wczoraj, przyniosła 49 zł. 4 ct.

— **Kraków** będzie już niezadługo świadkiem wielkiej uroczystości. Mianowicie dnia 24 lub 26 b. m. odbędzie się w Rzymie konsystorz, na którym ogłoszonym zostanie kardynałem książę-biskup krakowski. Zaraz po konsystorzu zjadą do Krakowa delegaci Ojca św. Msgnr Meszczyński i gwardzista szlachecki papieski Cavalletti i przywiozą nowemu kardynałowi odnośne pisma papieskie oraz *zucchetto* szkarłatne, a nie kapelusz kardynalski, jak było onegdaj w *Czasie* podane. Wręczenie ze strony delegatów pism papieskich i *zucchetta* odbędzie się w książęco-biskupim obecnie, a już wówczas kardynalskim pałacu. Po akcie tym uda się nowy polski kardynał do Wiednia i tu wśród wielkiej uroczystości wręczy mu Najj. Pan biret. Po kapelusz kardynalski uda się osobiście nowy kardynał polski do Rzymu i tu odbierze go z rąk Ojca św.

— **Sprostowanie.** We wczorajszej notatce o angielskim korespondencie Blowitzu umieszczonej w kronice, zaszła pomyłka druku, którą naturalnie już sami czytelnicy sprostowali. Zamiast fantastycznego Dolegnoda powinno być T a l l e y r a n d a.

— **Produkcya jazdy.** W ujeżdżalni wojskowej przy koszarach im. Ferdynanda odbyła się w niedzielę po południu nader zajmująca produkcya jazdy artyleryi, w obec licznej publiczności, która zajęła pięknie przystrojone trybuny. Wśród publiczności głównie z generalicyi złożonej był także JE. P. Namiestnik hr. Badeni. W program produkcyi wchodziły: jazda dział, skoki w zwyż, harce indyan na nieosiodłanych koniach (naśladowanie słynnych produkcyj Buffala Billa), did *jeu de barre*, zabawa polegająca na tem, że dwóch jeźdźców ściga trzeciego w celu zerwania mu kokardki przypiętej do ramienia, następnie: szkoła jazdy *à la roumaine* i karuzel działowy. Wszystkie produkcye wykonane były z niepospolitą zręcznością i wprawą, zachwyciły też całą publiczność.

Najbardziej odznaczyli się porucznicy Sobolewski i Wimmer, jako zapaśnicy rzymscy, podporucznicy Faber i Kriszka w *jeu de barre*, oraz kapitan Kallinic, w wyższej szkole jazdy. Produkcyami kierował por. Madeyski.

W skład komitetu sędziów wchodzili: prezes-generał kaw. ks. Ludwik Windischgraetz, członkowie: pułkownicy Gerstner i Heger, podpułkownik Zawadzky i major Petricič.

— **Zmiana własności.** P. Tytus Korytowski nabył majątek tabularny Niestamie, w powiecie kamioneckim, od żydów Ozjasza Losza i Mendla Ekiera. Majątek ten liczy przeszło 1600 morgów obszaru.

— **Festyn** na rzecz urządzenia korpusów wakacyjnych, o którym wspomnieliśmy wczoraj, odbędzie się w sobotę dnia 14 b. m. na Strzelnicy miejskiej. Program festynu jest tak ułożony, że będzie to wielka zabawa dzieci, w której wziąć chociażby bierny udział, będzie dla publiczności niezwykłą przyjemnością. Do wykonania programu stawi się przeszło 200 dziatwy, a mianowicie na odgłos wystrzałów moździerzowych wyruszy o godzinie pół do 4tej pochód pospolitego ruszenia dziatwy lwowskiej z muzyką i sztandarami z ratusza przez ulicę Halicką na Strzelnicę, gdzie mali karabinierzy wykonają piękne ewolucye na komendę. Komitet postarał się o podwieczorek dla małych bohaterów dnia i urządzi zabawę także dla tych dzieci, które przybędą z rodzicami na festyn. Zresztą wypełnią program śpiewy dziatwy, Towarzystwa „Echo“, obrazy z żywych osób, oraz wiele niespodzianek przez komitet przygotowanych.

Na liście gospodyń tego festynu znajdujemy nazwiska przeszło siedmdziesięciu pań, które podjęły się trudnych, ale miłych, bo dla dobra dziatwy obowiązków przy sprzedaży kwiatów, fantów itp.

Komitet uprasza wszystkich, którzy chcieliby poprzeć szlachetny cel i ofiarować coś na bazar, aby raczyli w dzień festynu zgłosić się do komitetu, który w dniu tym już od godziny 8 z rana na Strzelnicy urzędować będzie i wszelkie dary przyjmie z wdzięcznością.

— **Ofiara artysty.** Otrzymujemy następujące pismo: Prezydent miasta otrzymał dnia dzisiejszego od p. Paderewskiego z Paryża jako dochód z koncertu urządzonego na rzecz ludności nieurodzajem dotkniętej kwotę 6.065 franków. Za szczodry ten dar składa prezydent miasta imieniem komitetu ratunkowego szlachetnemu ofiarodawcy najszczersze podziękowanie.

— **Towarzystwo politechniczne** lwowskie odbyło w ubiegłą niedzielę wycieczkę w okolice Krosna. Wzięło w niej udział czterdziestu członków Towarzystwa pod przewodnictwem wiceprezesa p. Heppego. Krosno powitało politechników nader serdecznie. Po mszy św. w Farze, którą odprawił sędziwy 85-letni kapłan ks. Wodziński, zwiedzono osobliwości miasta, historyczne zabytki, następnie pięknie rozwijającą się szkołę tkacką i okoliczne kopalnie nafty w Tłokach i Wietrznej. Stąd udano się do Rymanowa, gdzie słynąca z gościnności gospodyni Anna hr. Potocka powitała przybywających osobiście i wraz z synem w progach swego domu.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie, dnia 10 czerwca 1890 roku godzina 12 w południe. Barometr opada.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe dnia 9, do godziny 12 w południe dnia 10 czerwca 1890 r., mieliśmy wiatr co do kierunku północno-zachodni, co do siły słaby (2·2), niebo przeważnie zachmurzone, powietrze bardzo wilgotne (83 prc. wilgotności względnej), opad nieznaczny.

Średnia temperatura w tym czasie była +11·6°C, najwyższa +17·4°C dziś o godzinie 12 w południe, najniższa +7·5°C w nocy.

Wczoraj około godziny 10 wieczór rosił deszcz nieznaczny, dziś rano mgła mała.

Zniżka barometryczna 750 do 755 mm. znajdowała się w Finlandyi; zwyżka 770 do 765 mm. we wschodniej Francyi; zniżka drugorzędna utworzyła się w Islandyi.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 9 rano 761 mm.

Prognoza na dobę następną od godziny 12 w południe dnia 10, do godziny 12 w południe dnia 11 czerwca b. r.: Wiatr będzie co do kierunku zachodni, co do siły mierny (2—4), średnia temperatura doby podniesie się do +15·0°C, stan nieba będzie zmienny, względna wilgotność powietrza zmniejszy się do 80 prc.; opad: deszcz chwilowy; zresztą pogodnie.

— **Wyścigi warszawskie.** W drugim dniu wyścigów zwyciężyły następujące konie: Nagrodę zachęty (400 rubli). „Tormentor“ Dobrogosta; nagrodę hr. Zamoyskiego (600 rubli) w Handicapie „Mac-Mahon“ Dobrogosta, nagrodę sprzedażną (400 rubli) „Gorazda“ Orłowskiego, nagrodę Gayarre (600 rubli) „Melbourn“ J. hr. Potockiego, nagrodę Odetty w steeple-chase „Lohengrin“ Braunschweiga.

— **O zdrowiu p. Pasteura**, znakomitego bakteryologa francuskiego, obiegają od pewnego czasu niepokojące wieści. Pasteur prawie całą zimę musiał się trzymać zdala od prac w swoich laboratoryach. Może jednak z ufnością spoglądać obecnie na ostatnie ze swoich dzieł twórczych: kwestya szczepienia wściekliżny wyszła zwycięzko ze wszystkich prób i doświadczeń. Dr. Dujardin-Beauneth złożył w tych czasach raport prefektowi policyi o spostrzeżeniach czynionych w ciągu ubiegłego roku. Oto cyfry śmiertelności w skutek pokąsania przez psy wściekłe w r. 1887: na 306 osób leczonych w instytucie Pasteur'a, umarły 3; w roku 1888 na 385 pacyentów umarło 5; a w roku 1889 na 236 także 3. Obecnie można już uważać niebezpieczeństwo jako radykalnie zwalczone. Z jednej strony liczba psów wściekłych się zmniejsza; z drugiej wystarcza przedsięwziąć odrazu kuracyę bądź w instytucie Pasteur'a, bądź podług jego metody, aby usunąć zupełnie niebezpieczeństwo. Wykaz statystyczny ten, przekona ostatecznie niedowiarków, jeżeli tacy jeszcze istnieją.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10 I. piętro, otwartą jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Dla głodnych. Pod tym tytułem opuściło we Lwowie prasę pismo zbiorowe, złożone z utworów wyłącznie kobiecego pióra, a wydane staraniem Towarzystwa oszczędności kobiet. Zawiera to pismo zbiorowe, ozdobione kilku rycinami z *Pana Tadeusza*, *Konrada Wallenroda* i *Mohorta*, utwory powieściowe, szkice, wspomnienia, drobne poezye ulotne wiersze, aforyzmy, ogółem utwory 109 autorek i literatek polskich.

Repertoar teatralny. Dzisiaj we wtorek „Frou-Frou“, dramat w 5 aktach Meilhaca z panną Marczello. — Jutro we środę przedstawienia nie będzie. — We czwartek „Oj mężczyźni, mężczyźni!“ po raz ósmy. — W piątek przedstawienia nie będzie. — W sobotę „Księżna Jerzowa“, dramat Dumasa. Występ panny Marczello.

W Paryżu w teatrze Chatelet przedstawiają z wielką wystawą i baletem sztukę p. n. „Orient Express“, napisaną przez p. Burani. Publiczność siedząc wygodnie w łożach i krzesłach odbywa podróż z Paryża do Konstantynopola, ilustrowaną wspaniałemi dekoracyami i uprzyjemnioną dźwiękami muzyki.

Przewodnik higieniczny, organ Towarzystwa opieki zdrowia. Treść Nru 5go: Dr. Fr. Murdzieński: O leczeniu skrofułów. 2. Dr. L. Kopff: O zachowaniu się dyetetycznem w czasie leczenia zdrojowego. 3. Protokół posiedzenia Wydziału Towarzystwa opieki zdrowia. 4. Dział statystyczny. 5. Rozmaitości. 6. Z bieżącej chwili. 7. Ogłoszenia.

Wyścigi we Lwowie.

(Mianowania do wyścigów na torze lwowskim do dnia 1 czerwca 1890.)

Niedziela dnia 22 czerwca.

(Ciąg dalszy).

Bieg II. Nagroda Towarzystwa 400 zł.

1. Hr. Emila Baworowskiego, ogier gn. 3-letni Himawat po Czimer od Honey.
2. Por. hr. Józefa Fürstemberga 6 p. drag., klacz gn. 3-letnia Duchess of Kisber po Kisber od Duchess of Edinburgh.
3. Tegoż samego 4-letni ogier kaszt. Szilaj po Doncaster od Spurs.
4. P. Kaspra Geist, ogier gn. 3-letni Hagyd-ott po Mont-Gibello (półkrwi).
5. P. Józefa Krzysztofowicza, ogier skarogn. 3-letni Fitz-Pascha po Osman od Parforce.
6. P. Władysława Micewskiego, klacz gn. 3-letnia Poślednia po Buccaneer od Ewa po Blair-Athol.
7. P. Alfreda Mysłowskiego (junior), og. kaszt. 3-letni Minus po Kalandor II. od Ta-owa.
8. P. Alfreda Mysłowskiego (starszego), klacz gn. 4-letnia Fligthy po Pfeil od Bajaderki.
9. Tegoż samego klacz gn. 4-letnia Star po Y. Blinkhoolie od Miss Mornington.
10. Captain Roman's, ogier skarogn. 3-letni Fra-Paolo po Pásztor od Fraise.
11. Tegoż samego klacz gn. 5-letnia Kunigunde po Gunnersbury od Fraise.
12. P. Feliksa Szczigbiny, ogier kaszt. 3-letni Achilles po Blankenese od Sixtiny.
13. Tegoż samego klacz gn. 4-letnia Tosca po Hastings od Titania.
14. Hr. Stanisława Siemieńskiego i p. Alfreda Garapicha, ogier gn. 3-letni Ernani po Kaiser od Suremy.
15. Tychże samych ogier gn. 3-letni Souvenir po Grand Duc od Pamiątki.
16. Por. Ernesta hr. Stahremberga 6 p. drag., klacz kaszt. 4-letnia Kit po Verneuil od Kitty.
17. Hr. Jana Tarnowskiego, klacz kaszt. 6-letnia P. Piperkowska II. po Blankenese od P. Piperkowskiej, (półkrwi).
18. Tegoż samego klacz gn. 3-letnia Propinacya po Corsar od Recydywy, (półkrwi).
19. Hr. Juliusza Tarnowskiego, klacz kaszt. 3-letnia Zagadka po Corsar od Something-New.

Bieg III. Nagroda austryackiego Jockey-Clubu 1000 zł.

1. Por. br. Ludwika Erlangera 13 p. ułanów, klacz kaszt. 3-letnia Miss-Crampon po Craig Millar od Kisbaba.
2. P. Józefa Krzysztofowicza, klacz kaszt. 3-letnia Lilla Weneda po Kaiser od Carabela.
3. P. Władysława Micewskiego, klacz gniada 3-letnia Poślednia po Buccaneer od Ewy po Blair Athol.
4. P. Władysława Schindlera, klacz gniada 3-let. Mizzi po Amaranthus od Fidget.
5. Hr. Stanisława Siemieńskiego i p. Alfreda Garapicha, klacz kasztanowa 3-let. Idole po Kaiser od To-ona.
6. Hr. Jana Tarnowskiego, klacz gn. 3-letnia Propinacya po Corsar od Recydywy, (półkrwi).
7. Tegoż samego klacz gn. 3-letnia Kuryerka po Corsar od Laurel Crown.
8. Hr. Ludwika Trauttmannsdorffa, kl. gniada 3-letnia Georgine po Doncaster od Glowworm.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Sprawozdanie

z czynności administracyjnych i naukowych Akademii Umiejętności za rok 1889/90,
odczytane na publicznem posiedzeniu Akademii dnia 31 maja 1890,
przez sekretarza jeneralnego
hr. Stanisława Tarnowskiego.

(Ciąg dalszy).

Z prac naukowych wydziałów i komisyj zapisujemy w Wydziale filologicznym rozpraw z zakresu literatury pięć, a mianowicie: dra. J. Tretiaka „Ślady wpływu Mickiewicza na poezyę Puszkina," dra J. Kallenbacha: „Nowe materyały do historyi teatru w Polsce," dra Zygm. Celichowskiego: „Przyczynek do życiorysu Marcina Kwiatkowskiego, alias Płachty z Różyc," dra St. Windakiewicza: „Liryka Sarbiewskiego, studyum literackie," prof. J. Kallenbacha: „Pamiętnik Jana Golliusza, mieszczanina polskiego (1650 — 1653), z autografu wydał i wstępem poprzedził J. K."; z zakresu filologii klasycznej trzy, mianowicie Gustawa Lettnera: „Ustrój, istota i stanowisko agonu w komedyach Arystofanesa", „Komedye Arystofanesa" przekładania ś. p. Leona Ulricha", prof. dra L. Ćwiklińskiego „Opis zarazy w historyi Tukidydesa II 47, 2 — 54"; z filologii słowiańskiej jedną prof. dra A. Kaliny: „Studya nad historyą języka bułgarskiego"; z historyi oświaty jedną: dra St. Windakiewicza „Protokoły nacyi polskiej w Padwie (1592 — 1733)"; z historyi sztuki dwie, mianowicie: prof. Wł. Łuszczkiewicza „Przyczynek do historyi architektury dworu szlacheckiego w XVI wieku w Polsce", Wincentego Wdowiszewskiego „Gabryel Słoński, architekt krakowski 1520 — 1590)"; z literatury powszechnej dwie mianowicie: dra M. Zdziechowskiego „Poglądy krytyków europejskich na Byrona", p. E. Porębowicza „Wiadomość o książkach hiszpańskich, znajdujących się w Bibliotece Jagiell. z XVI i XVII wieku."

Komisya dla literatury i oświaty w Polsce wydała: Tom VI „Archiwum do dziejów literatury i oświaty w Polsce", obejmujące przeważnie rozprawy, odnoszące się do dziejów Uniwersytetu Jagiellońskiego i Polaków, kształcących się na uniwersytetach zagranicznych. O Polakach w Bazylei w XVI w. pisał dr. Kallenbach, jakoteż i o Polakach w Kolonii. Dr. Windakiewicz wydał metrykę „Nacyi polskiej w Padwie", protokoły tejże nacyi i statuta; dr. Karbowiak ogłosił ustawy bursy krakowskiej Jeruzalem; dr. Szeliga zebrał dokumenta urzędowe, odnoszące się do procesu Filaretów w Wilnie; wreszcie dr. Celichowski podał przyczynki do życiorysu Marcina Kwiatkowskiego.

Z większych publikacyj przygotowywuje się część druga „Liber deligentiarum", od roku 1563, zaczęty się odpisywać „Rectoralia", jako materyał do dziejów Uniwersytetu.

Przygotowywują się do druku wydania: poezyj Janickiego, Hussowskiego i Royziusza: prace wstępne do wydania innych poetów są także już w toku.

Komitet biblioteki pisarzów polskich wydał w ubiegłym roku 7 dziełek: Stanisław Ptaszycki: „Korczewskiego Rozmowy polskie"; dr. Wisłocki: „Marcina Bielskiego Satyry"; Roman Zawiliński: „Żywot Józefa Mik. Reja"; dr. Celichowski: „Marcina Kwiatkowskiego: O poczciwem wychowaniu dziatek" i „Wszystkiej Lifflanckiej ziemi opisanie"; Roman Zawiliński: Szymona Szymonowicza Castus Joseph przekładania A. Gosławskiego; Dr. Baraniecki: „Algoritmus Kłosa"; dr. Wisłocki: „Proteus albo Odmieniec".

Zbytecznem byłoby wskazywać, jak wszystkie te dziełka małe i na pozór nieznaczące, pomagają wiele do poznania stanu umysłów i oświaty w w. XVI: jak zwłaszcza, rzucają nam wiele światła te satyry, dotykając bieżących kwestyj religijnych i politycznych.

Druk zbioru nieznanych dotąd dzieł i listów Orzechowskiego, w wydaniu dra Korzeniowskiego, jest na ukończeniu.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

GOSPODARSTWO I HANDEL

Targ zbożowy. *)

Dnia 10 czerwca 1890.

Lwów, pszenica 7·— do 7·75, żyto 6·— do 6·50, jęczmień 6·— do 7·50, owies obroczny 7·— do 7·50, rzepak 15·— do 16·70, groch 6·— do 12·—, wyka 6·— do 7·—, bobik —·— do —·—, hreczka —·— do —·—, kukurudza —·— do —·—, chmiel za 56 kilo —·— do —·—, koniczyna czerwona 32·— do 45·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Tarnopol, pszenica 7·— do 7·75, żyto 6·— do 6·50, jęczmień browarny 6·— do 7·50, owies 0·— do 0·—, groch 6·— do 10·—, wyka 7·50 do 9·—, rzepak 15·— do 16·25, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 30·— do 45·—, koniczyna biała —·— do —·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo *netto* bez worka.

Chmiel od 25·— do 65·— *zł.* za 56 kilo, *loco* Lwów, nominalnie.

Okowita gotowa za 10·000 litrów *pro loco* Lwów 9·75 do 10·25 zł.

Tendencya ciągle zniżkowa. Ceny tylko nominalne. Zastój w handlu na całej linii.

*) Przedruk wzbroniony

Wiedeń, 9 czerwca. (*Telegram Gazety Lwowskiej*).

Na wczorajszy targ przypędzono bydła rzeźnego 4228 sztuk opasowego i 1356 sztuk chudego.

Razem 5585 sztuk.

Pomiędzy temi z Galicyi przypędzono 1120 sztuk opasowych, i 456 sztuk chudych, z Bukowiny 103 sztuk.

Ogółem przypędzono o 735 sztuk więcej niż zeszłego tygodnia, z samej Galicyi zaś 242 sztuk więcej niż zeszłego tygodnia.

Popyt był słaby.

Ceny w porównaniu z zeszłym tygodniem spadły przecięciowo o 1 zł.

Nie sprzedano 93 sztuk.

Płacono: galicyjsko-bukowińskie woły opasowe po 50 do 55 zł. — ct., za towar przedni po 56 do 57 zł. — ct., wyjątkowo — zł. — ct.; węgierskie woły opasowe po 49 do 55 zł. — ct., za towar przedni po 56 do 58 zł. — ct., wyjątkowo 59 zł. — ct. do 60 zł. — ct.; z innych krajów koronnych po 50 do 56 zł. — ct., za towar przedni po 57 do 59 zł. — ct., wyjątkowo 60 do 62 zł. — ct.; krowy po 22 do 27 zł. — ct.; stadniki po 19 do 32 zł. — ct.; bawoły 16 do 30 zł. — ct.

Bydło chude 16 do 115 za sztukę.

OSTATNIA POCZTA

W apartamentach Najj. Pana, w zamku budzyńskim, odbył się przedwczoraj obiad dworski, na który otrzymało zaproszenie kilkunastu dostojników dworskich, wojskowych i dyplomatycznych.

Najdost. Arcyksiężniczka Marya Walerya powróciła wczoraj z Monachium do Lainz.

Najdost. Arcyksiażę Rainer wyjechał na inspekcyę wojsk obrony krajowej w Morawie.

W miejsce mianowanego arcybiskupem wiedeńskim, ks. dr. Gruschy, ma zostać biskupem polowym dr. Koloman Belopotoczky, dyrektor wyższego seminaryum duchownego.

Klub młodoczeski zbierze się w Pradze we czwartek, celem naradzenia się nad dalszym programem akcyi przeciw ugodzie.

Jak donoszą z Pragi, uda się dr. Rieger w jesieni do Włoch, gdzie zamyśla zabawić kilka miesięcy. Wobec tego wątpliwą jest rzeczą, czy Rieger weźmie udział w jesiennej sesyi sejmu czeskiego.

Cała prasa berlińska podnosi znakomite wrażenie, jakie wywołało zarówno w Austro-Węgrzech, jak za granicą przemówienie Najj. Cesarza Franciszka Józefa do obu Delegacyj.

Prasa wita serdecznemi słowy przybyłego z Petersburga ks. Neapolu.

Według ostatnich dyspozycyj, cesarz Wilhelm opuści dnia 25 b. m. Berlin, celem rozpoczęcia projektowanej letniej podróży. Najpierw uda się do Fredensborgu, gdzie złoży wizytę dworowi duńskiemu, a następnie wyjedzie do Chrystyanii, i tu spotka się z królem szwedzkim. Po kilkutygodniowym pobycie w Norwegii, wyjedzie do Anglii, a ztamtąd drogą morską do Rossyi. Po powrocie z Rossyi rozpoczną się wielkie manewry.

Parlamentowi przedłożył rząd drugi kredyt dodatkowy w kwocie 19,924.082 marek, na cele podwyższenia płac oficerów i urzędników państwowych, wraz z czterma uzasadniającemi to położenie załącznikami i memoryałem, w którym zaznaczono pomiędzy innemi, że w mowie będące przedłożenie ma na oku nie podwyższenie płac, jednorazowe, ale trwałe. Oprócz tego wniesiono do parlamentu traktat Niemiec ze Szwajcaryą co do osiedlania się obustronnych poddanych.

Wśród wczorajszych obrad parlamentu nad kredytem dodatkowym dla wschodniej Afryki, bronił sekretarz stanu, Marschall, niemieckiej polityki kolonialnej przed zarzutem bezczelności. Gdzieindziej panuje już przekonanie, że właściwie jedyna polityka kolonialna Niemiec jest swych celów świadoma i niejednokrotnie też wywoływała ona rzetelny podziw zagranicy. Rządy związkowe będą prawdopodobnie mogły na najbliższej już sesyi przedłożyć program przyszłej polityki kolonialnej.

Kreuz Ztg. donosi: Książę Walli popiera za pośrednictwem angielskiego ambasadora w Petersburgu, Moriera, angielsko rossyjskie zbliżenie, oraz chce cara i cesarza Wilhelma związać pewnego rodzaju przymierzem. Car miał być trzy razy u Moriera, a codziennie odwiedza Pobiedonoscewa.

Nord brukselski zaznacza, że następca tronu włoskiego *mógł* w czasie pobytu swego w Rossyi nabyć przekonania o pokojowem usposobieniu, jakie tam panuje, i że Rossya przystąpiłaby do wojny tylko w razie wyraźnej zaczepki, zagrażającej jej bezpieczeństwu lub godności.

Co się zaś tyczy aresztowania nihilistów we Francyi, oświadcza *Nord*, że Francya, czyniąc to bez wyrażonych do tego zobowiązań traktatowych, zjednała sobie tem większą wdzięczność Rossyi.

Z Berna szwajcarskiego donoszą o zawiązaniu ściślejszych stosunków dyplomatycznych pomiędzy Watykanem, a Szwajcaryą i o założeniu w tym celu nuncyatury w Bernie, albo w Lucernie. W kołach urzędowych uważają jednak tę wiadomość za nieuzasadnioną.

Z Paryża donoszą, iż prezydent Carnot podpisał w sobotę dekret ułaskawiający większą część robotników, skazanych za udział w ostatnich zmowach i bezrobociach. Z 96 skazanych ułaskawiono całkowicie lub częściowo 72; nieułaskawionych pozostało 24, są to cudzoziemcy lub też robotnicy francuscy, którzy popełnili cięższe przewinienia. Ułaskawienie robotników to ustępstwo dla partyi radykalnej, a zarazem odpowiedź na interpelacyę socyalisty Dumay'a w sprawie ułaskawienia ks. Orleańskiego i ewentualnej amnestyi dla skazanych robotników.

Zwolennicy handlu wolnego we Francyi ubolewają, że rząd zgodził się na wszystkie wnioski stronnictwa rolniczego co do ceł ochronnych na kukurudzę i ryż. Deputowani, przychylni gabinetowi, usprawiedliwiają rząd zwróceniem uwagi, iż inaczej działać nie mógł, ponieważ w obec przeważających prądów dla ceł ochronnych w republikańskiej partyi rolniczej, w razie uporu gabinetu, dnie jego byłyby policzone.

Partya zreszą zwolenników ceł ochronnych pozyskała silną podporę w senacie, w którym do komisyi dla taryf celnych wybrano 28 zwolenników ceł ochronnych a tylko 8 zwolenników wolnego handlu.

Z Afryki zachodniej otrzymano w Paryżu wiadomość pomyślną. Armia króla Dahomeyu ustąpiła zupełnie z terytoryum Porto Novo i przeszła na drugą stronę Wewe.

W Izbie włoskiej odpowiedział p. Crispi na interpelacyę w sprawie dekretu rządu brazylijskiego, który stanowił, iż cudzoziemcy po sześciu miesiącach pobytu tracą obywatelstwo obce. P. Crispi oświadczył, iż Włochy poczytują swoich obywateli za przynależnych do państwa i po sześciomiesięcznym pobycie w Brazylii, a minister brazylijski przyznał, że i po tym terminie przyjmie deklaracyę obywateli włoskich, którzy przynależności swej do ojczyzny tracić nie chcą.

Według zapewnień z Rzymu, pogłoski o rzekomej podróży Crispiego do Francyi, są bezpodstawne. Donoszą równie, że przedwczesną była wiadomość, jakoby ambasador francuski, p. Billot, zawarł już z rządem włoskim umowę, na podstawie której odstępowałaby Francya od swoich wygórowanych taryf względem Włoch.

Madryckie dzienniki donoszą, że generał Lopez Dominguez pracuje od dwóch tygodni, ażeby doprowadzić do porozumienia rozmaite partye stronnictwa liberalnego, a to w celu utrzymania gabinetu Sagasty. Przewódcy grup uznali wprawdzie potrzebę utrzymania gabinetu liberalnego, jeśli nie ma przyjść do steru p. Canovas del Castillo, a le ciż sami przewódcy nie życzą sobie dłużej p. Sagasty na czele. W obec takich stosunków uważają usiłowania Domingueza za płonne i za prawdopodobne przyjście do steru konserwatystów.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Delegacye.

Peszt, 10 czerwca. *Exposé* Ministra spraw zagranicznych hr. Kalnoky'ego przedstawione w komisyi budżetowej Delegacyi austryackiej opiewa w streszczeniu:

P. Minister zapewnia, że ogólny kierunek, jak również podstawy polityki austro-węgierskiej pozostały i pozostaną nadal niezmienione. Stosunki z Niemcami nie były dotąd nigdy bardziej na wzajemnem zaufaniu oparte, nigdy jaśniej określone i nigdy silniejsze jak dzisiaj. Nie mało przyczynił się do tego wielce uzdolniony i energiczny monarcha państwa sąsiedniego, którego otwarcie zarysowany charakter z góry już wyklucza wszelką niejasność i wątpliwość. U steru spraw państwowych widzimy tam generała Capriviego z równem zaufaniem, z jakiem widzieliśmy ks. Bismarcka, z którym łączyły mię, co z całą przyjemnością konstatuję, najpoufalsze i najprzyjaźniejsze stosunki. Zmiany trzech po sobie następujących monarchów na tronie niemieckim i zmiany kierujących mężów stanu, nie spowodowały chociażby najmniejszego zachwiania się sojuszu, co jest najlepszym trwałego jego ugruntowania dowodem. Dane w Berlinie i w Rzymie ze sfer decydujących w najnowszych czasach oświadczenia stwierdzają, że i tam także panuje przekonanie o niezachwianej trwałości sojuszu. Chwilowe usiłowania nieprzyjaciół przymierza, ażeby go zachwiać lub wiarę w jego siłę osłabić, nie powinny nikogo w błąd wprowadzać; usiłowania te i w przyszłości, podobnie jak w ostatnim dziesiątku lat pozostaną bezowocne. Należy zarazem wziąć w rachubę fakt, że pokojowe cele przymierza osiągnięte być mogą tylko przy pełnym rozwoju siły zbrojnej mocarstw sprzymierzonych, tak, aby jedno na drugie zawsze liczyć mogło.

Zupełnie zadawalające relacye z resztą państw Europy uprawniają do nadziei, że niebezpieczeństwa wszelkie, jakieby wyłonić się mogły, można będzie załatwiać w tym duchu, który w pierwszym rzędzie ma na względzie potrzebę ogólnego pokoju. Przechodząc do omawiania stosunków państw bałkańskich, stwierdza hr. Kalnoky spokojny rozwój Bułgaryi, która poprawiając swoje stosunki handlowe i otwierając nowe drogi komunikacyjne, podnosi zarazem swój dobrobyt i wzmacnia kredyt. Z zadowoleniem widzimy, że Bułgarya trwa pod względem politycznym w roztropnej rezerwie, że postępującemu ciągle rozwojowi swemu nie szkodzi stawianiem niebezpiecznych i awanturniczych kwestyj, ale w ogóle okazuje dążenie, ażeby z sąsiadami swymi a szczególnie z Portą dobre utrzymywać stosunki. Przyszłość Bułgaryi, w jej własnem ręku spoczywająca, zdaje się być zabezpieczoną, zwłaszcza jeśli Bułgarya i nadal spokojnie, bez zapuszczania się na pole awanturniczej polityki nad wzmocnieniem własnem pracować będzie.

Ażeby z Serbią utrzymać pożądany stosunek, zrobiono z naszej strony pod tym względem niezawodnie wszystko możliwe, naturalnie z zastrzeżeniem wzajemności. Rządowi i regencyi serbskiej dobrej woli pewno nie braknie, jednakże prąd dzisiejszy, Austro-Węgrom nieprzyjazny, jeśli nie zgoła wrogi, silniejszym jest może od powagi regencyi i rządu, które bezradnie opierać się temu prądowi usiłują. Tej wolności prasy, jaka w Serbii istnieje, używać mogą tylko narody na wysokim szczeblu cywilizacyi stojące — tam zaś, gdzie moralnie i politycznie niedojrzałe albo też niegodziwe żywioły dochodzą do opanowania pióra, tam taka wol-

ność prasy tylko wielkie szkody zrządzić może. Pozycya większych państw w obec mniejszych będzie zawsze trudną, jeśli stosunki między niemi się naprężą, bo zawsze ludzie są skłonni do oskarżenia silniejszego o chęć pogwałcenia słabszego, skoro ten silniejszy żąda, co mu się z prawa należy.

W obec geograficznego położenia Serbii, wobec jej wewnętrznych stosunków i finansów, nie obawia się hr. Kalnoky wcale, ażeby Serbia dała powód do poważnych zawikłań z państwami sąsiedniemi, gdyż skutki tego byłyby dla Serbii samej najdotkliwszemi. Z dotychczasowej przyjaznej pozycyi Austro-Węgier wyciągnęła Serbia wielkie korzyści: nie będzie to winą Austro-Węgier, jeżeliby pozycya ta zmienić się miała na nieprzychylną. W obec ciągłych przyjaznych zapewnień regencyi i rządu, musimy wyrazić oczekiwanie, że będą one miały także potrzebną powagę, ażeby zapewnieniom tym dać faktyczną podstawę. Austro-Węgry nie dały w żadnej chwili Serbii powodu do powątpiewania, że życzą sobie dobrych stosunków Serbii z Rossyą, i że takie stosunki wcale nie pociągają za sobą tego, iżby stosunek do Austro-Węgier miał się ukształtować nieprzyjaźnie.

Stosunki z Rumunią i jej rządem są bardzo przyjazne. Niestety, stagnacya w stosunkach handlowo-politycznych, pomimo energicznych usiłowań obustronnych, dotychczas nie minęła. Minister wypowiada następnie nadzieję, że panujący ogólnie kierunek protekcyjny wyklaruje się do tego stopnia, że umożliwi wejście także specyalnie z Niemcami w stosunek handlowo-polityczny, który lepiej odpowie intencyom i życzeniom ludności, aniżeli stan dzisiaj istniejący.

W odpowiedzi del. Bilińskiemu, który twierdził, że spisek Panicy wyniknął z powodu nieuznania księcia Bułgaryi, wskazał hr. Kalnoky na fakt, że uznany książę Bułgaryi, Aleksander, obalony został także przez rokosz wojskowy. Tego rodzaju zbrodnie raz dokonane, zwykły się niestety powtarzać. Ogół ludności, w obec zamierzonego przez Panicę planu przewrotu, trzymał się z daleka, co świadczy, że sprzysiężenie zostało przez żywioły niezadowolone z zagranicy wprowadzone do kraju, gdzie jednak nie znalazło wcale echa ani w narodowem uczuciu Bułgarów, ani w ich życzeniu jakiejkolwiek zmiany co do osoby księcia. Brak formalnego uznania nie występuje w Bułgaryi tak dotkliwie, jakby to się zdawać mogło, gdyż książę jest w kraju bezwarunkowo uznany, a początkowe trudności, jakie były z powodu nienormalnego położenia rzeczy, znacznie już złagodzone zostały. Legalizacya stosunków bułgarskich pozostanie rzeczą bardzo pożądaną, atoli jest ona nietylko wyłącznie od Austro-Węgier zależną.

Del. Demel podnosząc przezorną politykę Bułgaryi i jej wzrastający dobrobyt, oczekuje załatwienia kwestyi uznania, za pomocą wypróbowanej za sady *fara da se*. Mowca wyraża najgorętsze uznanie dla zasług hr. Kalnoky'ego, położonych około pokojowego rozwoju stosunków europejskich.

Deleg. Lupul przywiązuje wielką wagę do poprawy stosunków handlowo-politycznych z Rumunią i wyraża życzenie, ażeby objaw zaufania za kierownictwo polityki zagranicznej, w protokole posiedzenia zapisany został.

Deleg. Russ interpeluje w kwestyi protekcyonistycznych amerykańskich tendencyj, i czy prawdziwem jest doniesienie dzienników, że Rossya oficerom okrętowym na parostatkach dunajowych ks. Gagarina, przyznała charakter oficerów marynarki, coby sprzeciwiało się traktatom międzynarodowym

Hr. Kalnoky odpowiada na pierwszy punkt interpelacyi, że w tej kwestyi nie zrobiono jeszcze żadnego kroku, że jednak zainicyowano porozumienie się z rządami bliżej interesowanemi. Co do drugiej interpelacyi, nie ma Minister bliższych informacyj, jednak sprawy tej nie spuści z oka.

Del. Suess chwalił roztropną rezerwę, jaką Austro-Węgry, Włochy i Anglia zachowały w krytycznych momentach kwestyi bułgarskiej i w ten sposób pożądane osiągnęły rezultaty. Austro-Węgry mają najżywszy interes w ekonomicznym rozwoju Bułgaryi. Co do Serbii posiada hr. Kalnoky w mapie geograficznej bardzo poważny argument. Interesa Wiednia wymagają poprawy stosunków handlowo-politycznych z Rumunią. Zupełna zgoda na politykę hr. Kalnoky'ego znajdzie wyraz w przyzwoleniu na podwyższony fundusz dyspozycyjny.

Sprawozdawca zrzeka się głosu ostatniego. Następuje zamknięcie rozprawy ogólnej i rozprawa szczegółowa. Tytuł: Zarząd centralny przyjęto. Przy pozycyi Fundusz dyspozycyjny uzasadnia hr. Kalnoky podwyżkę żądania o 100.000 zł. wzrastającą koniecznością odbierania z nad granic krajowych dokładnych sprawozdań. Fundusz dyspozycyjny w wysokości 600.000 zł. uchwalono jednomyślnie.

Przy tytule 2 (wydatki dyplomatyczne) czyni hr. Kalnoky przedstawienia celem uzasadnienia podwyższeń płac szefów poszczególnych misyj.

Del. Suess zwraca uwagę na wzrost emigracyi, która doszła do 48.000 dusz rocznie i wymaga współdziałania wszelkich gałęzi ustawodawczych celem energicznej interwencyi. Mowca wskazuje dalej na technicznych *attachés*, przydzielonych do misyj niemieckich, i że za przykładem Niemiec w tym względzie poszła także Rossya.

Del Russ popiera tę ostatnią myśl podaną przez mowcę poprzedniego. i wyraża życzenie, ażeby sprawa ta za inicyatywą Ministra spraw zagranicznych poruszoną została.

Hr. Kalnoky, oświadcza, że ustanowienie technicznych *attachés* nie sprawi żadnych trudności, że jednak musi porozumieć się poprzednio z odnośnemi ministerstwami specyalnemi.

Del. Biliński życzy sobie aby urzęda konsularne w Hamburgu i Bremie wpłynęły na to, iżby tamtejsze transatlantyckie kompanie nie rozpowszechniały fałszywych dat o emigracyi do Ameryki.

Del. Plener kładzie nacisk na to, że wędrówka emigracyjna jakkolwiek należy do zarządu wewnętrznego, dotyczy także Ministerstwa spraw zewnętrznych.

Hr. Kalnoky przyznaje, iż uwaga ta jest słuszna, mniema jednak, że w pierwszym rzędzie jest ustawodawstwo powołane do postarania się o urządzenie kontroli nad agenturami emigracyjnemi. Minister wystawia władzom konsularnym w Ameryce jak najlepsze świadectwo, mianowicie konsulatowi w New-Yorku za sumienną obronę emigrantów, którzy padli ofiarą oszustwa, i przyrzeka, że przedmiotowi temu poświęca jak największą uwagę.

Tytuł 2 przyjęto.

Przy tytule 3 „wydatki na konsulaty" przemawiał delegat Russ za podniesieniem pensyj generalnych konsulów klasy drugiej. Pan Minister przyrzekł wziąć pod rozwagę tę sprawę. Del. Biliński wyraził życzenie, aby przy odnawianiu i zawieraniu nowych traktatów handlowych miano na oku interesa ekonomiczne. Następnie przyjęto tytuł 3.

Przy tytule 4 (subwencyonowanie austro-węgierskiego Lloyda) podniósł del. Russ, iż do osłabienia Towarzystwa „Lloyda" przyczyniło się głównie to,„ iż zużywano fundusz rezerwowy na rozdzielanie dywidendy. Należy i o tem także jeszcze wspomnieć, że z sumy 4,600.000 zł. reprezentującej wartość budowli i zakładów, nie odpisywano nic od szeregu lat. Pomimo to nie należy wypuszczać „Lloyda" z opieki, a to głównie ze względu na jego znaczenie dla wywozu. „Lloyd" zresztą na wypadek wojny ma dla marynarki wojennej znaczenie trenu i rezerwy. Gdyby Węgry chcieli się opierać podwyższeniu subwencyi nie pozostawałoby nic innego jak zamienić „Lloyd" w czysto austryackie przedsiębiorstwo. Mowca prosił w końcu p. Ministra hr. Kalnoky'ego, aby uczynił jak najszerszy użytek z prawa nadzoru i zapobiegł tym sposobem upadkowi Towarzystwa.

P. Minister hr. Kalnoky przyznał słuszność wywodom del. Russa, o godnych ubolewania stosunkach „Lloyda". Oddanie „Lloyda" pod nadzór Ministerstwa spraw zagranicznych jest tylko następstwem tego, iż obie połowy Monarchii subwencyonują „Lloyda" i że charakter jego jest wspólnym. Nie zbyt szczęśliwe to jednak urządzenie, albowiem Minister spraw zagranicznych nie posiada ani kompetencyi, ani odpowiednich sił fachowych do wykonywania skutecznego nadzoru; w rzeczach zaś administracyjnych zawisłym jest od aprobaty obu Ministerstw. Ten to niepraktyczny aparat nie dozwala sprawować administracyi „Lloyda" z potrzebną sprężystością. W Węgrzech opinia publiczna wręcz jest nieprzyjazną „Lloydowi". P. Minister oświadczył w końcu, iż zgadza się zupełnie na wywody del. Russa pod względem politycznego i ekonomicznego znaczenia „Lloyda"; niemniej przyznaje, że potrzebną jest większa energia w traktowaniu w mowie będącego Towarzystwa.

Del. Chlumecky, podziękowawszy p. Ministrowi za udzielone wyjaśnienia, oświadczył, iż tam, gdzie chodzi o strzeżenie i zabezpieczenie ważnych handlowych interesów, nie należy się krępować wspólnością, jaka istnieje z Węgrami co do „Lloyda", zwłaszcza, że Węgry na tę wspólność niechętnie spoglądają. Mowca oświadczył się w końcu za energicznem załatwieniem sprawy „Lloyda".

Del. Biliński godzi się z tem, aby „Lloyd" został zamieniony w czysto austryackie przedsiębiorstwo.

Tytuł 4 przyjęto. Pokrycie uchwalono bez dyskusyi, poczem przyjęto przedłożenie o rozszerzenie nadzwyczajnego kredytu dodatkowego na zakupno nowego pałacu ambasady w Berlinie, w sumie 750.000 zł.

Dzisiaj komisya budżetowa także obraduje.

Kraków, 10 czerwca. (*Tel. pryw*) Podkomitet krakowski w sprawie sprowadzenia zwłok Mickiewicza odbył wczoraj wieczór długie posiedzenie i postanowił do 6 dzienników wysłać komunikat ze sprawozdaniem. W komunikacie mają być następujące szczegóły: podkomitet wybrał przewodniczącym Antoniego hr. Wodzickiego, a zastępcą prezydenta Szlachtowskiego, oraz podzielił się na sekcye; postanowił urządzić pogrzeb dwudziestego siódmego tego miesiąca, jeżeli Władysław Mickiewicz przeprowadzi na czas czynności przygotowawcze w Paryżu. Zwłoki wprost z kolei przeniesione będą na Wawel Dzisiaj dalsze posiedzenie podkomitetu.

Wiedeń, 10 czerwca. Najd. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand d'Este wyjeżdża w towarzystwie ks. Braganzy, ks. Iserburga i innych do Paryża. Krąży pogłoska, że podróżnicy udadzą się później do Anglii i Irlandyi.

Wiedeń, 10 czerwca. (*Tel. pryw*) Według *Neue fr. Presse*, wiadomość podana przez niektóre dzienniki polskie, jakoby książę biskup krakowski miał być mianowany prymasem Polski, jest zupełnie bezpodstawną.

Wiedeń, 10 czerwca. Wszystkie dzienniki omawiają z wielkiem zadowoleniem oświadczenia hr. Kalnoky'ego, szczególniej co do Serbii. *Fremdenblatt* oświadcza: Gabinet wiedeński nie rościł sobie nigdy pretensyi do monopolu sympatyj serbskich, ani też utraty ich tak boleśnie nie odczuwa: oczekuje jedynie na wyraźniejszy, faktyczny objaw woli celem utrzymania tych dobrych stosunków, które są najcenniejszemi dla Serbii.

W podobnym duchu, ale z większą stanowczością wyraża się *Neue fr. Presse*, która za najpiękniejsze powodzenie hr. Kalnoky'ego poczytuje jego wczorajsze *exposé*, zapewniające, że widoki utrzymania pokoju wzrosły.

Peszt, 10 czerwca. (*Tel. pr.*) Posiedzenia plenarne delegacyi Rady państwa rozpocząć się mają w dniu 19 b. m. Exposé Ministra Kalnoky'ego zrobiło dobre wrażenie na delegatów wszystkich partyj. Wskutek wystarczających wyjaśnień Ministra, zrzekli się niemiecko-liberalni członkowie zamierzonej interpelacyi co do Serbii.

Odroczony wczoraj parlament węgierski, podejmie prace na nowo w dniu 1 października.

Przed sądem apelacyjnym rozpoczęła się rozprawa w procesie loteryjnym Fargacsa. Wyrok ma być ogłoszony jutro.

Peszt, 10 czerwca. Dziennik urzędowy ogłasza rozporządzenie ministerstwa rolnictwa, według którego, aż do dalszego zarządzenia wstrzymane być mają na granicy transporta nierogacizny z Serbii, w których znalazłaby się chociaż tylko jedna sztuka chora, lub pochodząca z Rumunii.

Berno, 10 czerwca. (*Tel. pryw.*) Wierno-konstytucyjna partya wielkich posiadłości, postanowiła na podstawie istniejącego kompromisu z partyą środka, postawić wspólną listę kandydatów do sejmu. Biskup Bauer wydał list pasterski, wzywający, ażeby wybierano tylko bogobojnych, znanych jako przyjaciół Kościoła i lojalnych obywateli.

Berlin, 10 czerwca. Rada związkowa postanowiła cesarzowi Wilhelmowi I postawić pomnik ze składek narodowych. Ma to być posąg rycerza konnego, który stanie na placu, zwanym „Schlossfreiheit".

W komisyi wojskowej parlamentu oświadczył Caprivi, że zapatrywania prasy, jakoby obecnie, gdy kanclerzem państwa jest wojskowy, żądania wojskowe miały się pomnażać bez końca, jest mylne. On, kanclerz, przystąpił jedynie do planu, który uznany już został przez jego wielkiego poprzednika. Rada związkowa nie objawiła jeszcze swego stanowiska co do kwestyi ustalenia corocznej cyfry prezencyjnej; kanclerz zgadza się, ażeby odnośne życzenia wyrażone zostały w formie rezolucyi. Bennigsen i Windthorst mniemają, że wywody kanclerza wyjaśniły sytuacyę ku zadowoleniu. Liebknecht oświadcza w imieniu swojej partyi, iż wytrwa na stanowisku odpornem.

Członek parlamentu Wedell Malchow, podczas obiadu u ministra Böttichera, zmarł w skutek udaru apoplektycznego.

Hamburg, 10 czerwca. (*Tel. pryw.*) Tutejsi kupcy hurtownicy chcą księciu Bismarckowi darować pałac.

Londyn, 10 czerwca. Izba lordów odrzuciła 119 głosami przeciw 49 projekt, który kobietom zapewniać miał kwalifikacye na członków w radach hrabstw. Rząd występował przeciw projektowi.

Wiedeń, 10 czerwca. Stan banku austro-węgierskiego z dniem 7 czerwca: banknoty w obiegu 389.784.000 złr. (o 49.000 złr. więcej, aniżeli w tygodniu poprzednim); zapas kruszcowy 242,011.000 złr. (o 33.000 złr. więcej), portfel 140,598.000 złr. (o 109.000 złr. więcej), lombard 18.615.000 zł. (o 541.000 złr. więcej), zapas w banknotach 54,424.000 złr. (o 692.000 złr. mniej).

Odpowiedzialny Redaktor **Adam Krechowiecki**.

Nadesłane.

KRONIKA RODZINNA.

Pismo poświęcone sprawom społecznym i domowym wychodzić będzie w następnym kwartale w tychże samych warunkach i kierunku. Zaznajamiając czytelników swoich z ruchem naukowym i pismiennym w kraju i zagranicą; zamieszczać będzie jak dotąd artykuły dotyczące kwestyj społecznych, pogadanki pedagogiczne i naukowe, wieści polityczne, podróże i powieści oraz niewydane listy i pamiętniki znakomitych osobistości udzielane sobie z prywatnych archiwów i zbiorów. Z działu tego zamieszczono w roku bieżącym studyum Michała Wiszniewskiego o Bohdanie Zaleskim, oraz rozpocznie się druk niewydanej również rozprawy Józefa Gołuchowskiego i z teki autografów dr. Antoniego J. korespondencyi ks. St. Chłoniewskiego. Jako dodatek bezpłatny dla prenumeratorów w roku bieżącym daje się „Pamiętnik z 1778 roku Feliksa hr. Łubieńskiego". Prócz tego dla prenumeratorów nowych równie bezpłatnie do wyboru jeden z dodatków z lat przeszłych, to jest: Pamiętniki Sabiny z Gostkowskich Grzegorzewskiej, Pamiętniki Maryi Wesslówny lub Przygody księcia Marcina Lubomirskiego. Dla wszystkich zaś po cenach zniżonych wymienione na okładce książki pożądane w bibliotekach domowych.

Prenumerata roczna w Warszawie rs 4, na prowincyi w kraju i zagranicą rs. 5, (to jest w Galicyi zł. 6, w Poznańskiem marek 10); stosownie do tej ceny opłata półroczna i kwartalna

Przesyłki pieniężne adresować należy wprost do redakcyi, Warszawa, ulica Mazowiecka Nr. 10.

W teatrze hr. Skarbka.

We wtorek dnia 10 czerwca 1890

Szósty gościnny występ panny HELENY MARCELLO artystki teatru wielkiego w Warszawie.

Frou-Frou

dramat w 5 aktach Meilhaca.

Początek o godzinie pół do 8-mej.

Jutro we środę przedstawienia nie będzie.

We czwartek 12 czerwca.

„Księżna Jerzowa" dramat w 3 aktach Al. Dumasa.

PRZYJECHALI DO LWOWA

dnia 10 czerwca.

Hotel Żorza.

Pp. A. Skrzyński z Zurawna, A. Starzeński z Krakowa, Dr. M. Fedorowicz z Słobody rung., H. Herdle z Wiednia, C. F. Perkins z Słobody rung.

Hotel Francuski

Pp. R. Hartwig z Wittenbergu, Z. Wurzel z Wiednia L. Willoner z Wiednia Fester z Odessy, E. Trieb z Wiednia.

Hotel Angielski.

Pp. J. Strutyński z Siemikowic, A. Przyłęski z Jasła, Ks. H. Sieczyński z Wisławy, Ch. A. Hanter z Londynu.

Ces. król. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Do Lwowa przychodzą:

ze STRYJA g. 8 m. 26 z rana pociąg osobowy z Budapesztu, Munkacsa, Ławocznego, Suchy, Chyrowa i Stryja;
g. 3 m. 36 po południu pociąg osobowy ze Suchy, Chyrowa, Stryja, Husiatyna i Stanisławowa;
g. 12 m. 8 w nocy z Budapesztu, Munkacsa, Ławocznego, Stróż, Chyrowa, Stryja, Husiatyna i Stanisławowa;
ze STANISŁAWOWA g. 6 m. 53 z rana pociąg osobowy z Suczawy, Czerniowiec i Stanisławowa;
g. 2 po południu pociąg osobowy z Bukaresztu, Jass, Czerniowiec, Husiatyna, i Stanisławowa;
g. 8 wieczorem pociąg pospieszny z Bukaresztu, Jass, Czerniowiec, Husiatyna i Stanisławowa;
z BEŁZCA g. 10 m. 17 rano pociąg mieszany z Bełza, tylko we wtorki i piątki;
g. 5 m. 41 po południu pociąg mieszany ze Sokala i Bełzca;

Odjazd ze Lwowa:

ku STRYJOWI 5 m. 50 z rana pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa, Stróżego, Ławocznego, Munkacsa, Budapesztu, Stanisławowa i Husiatyna;
g. 10 m. 20 przed południem do Stryja, Chyrowa i Suchy;
g. 8 m. 45 wieczorem do Stryja, Chyrowa, Suchy, Ławocznego, Munkacsa, Budapesztu, Stanisławowa i Husiatyna;
w kierunku do STANISŁAWOWA 9 m. 16 przed południem pociąg pospieszny do Stanisławowa, Czerniowiec, Jass, Bukaresztu i Husiatyna;
g. 4 m. 30 po południu pociąg osobowy do Stanisławowa, Czerniowiec, Jass, i Bukaresztu;
g. 10 m. 16 wieczorem do Stanisławowa, Husiatyna, Czerniowiec i Suczawy;
w kierunku do BEŁZCA 8 m. 3 z rana pociąg mieszany do Bełzca i Sokala;
g. 2 m. 29 po południu pociąg mieszany do Bełzca tylko w piątki;
g. 4 m. 43 po południu pociąg mieszany do Bełzca tylko we wtorki.

Godziny podane są według zegara lwowskiego.

Pociągi kolejowe

(podług zegara lwowskiego).

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa o godz. 8 min. 50 rano pociąg osobowy — o godz. 4 min. 3 po południu pociąg pospieszny — o godz. 7 m. 15 wieczór pociąg mięszany — o g. 9 m. 28 wieczór pociąg osobowy.

Z Podwołoczysk na dworzec główny lwowski o godz. 3 m. 15 w nocy pociąg mięszany — o godz. 2 m. 20 po południu pociąg pospieszny — o godz. 7 m. 30 wieczór pociąg osobowy.

Z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze o godz. 2 m. 38 w nocy pociąg mieszany - o godz. 2 m. 8 po południu pociąg pospieszny — o godz 7 m. 1 wieczór pociąg osobowy.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa o godz. 4 m. 20 rano pociąg osobowy — o godz. 7 m. 20 rano pociąg osobowy — o godz. 2 m 28 po południu pociąg pospieszny — o g. 8 m. 30 wieczór pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z głównego dworca o godz. 9 m. 50 przed południem pociąg osobowy — o godz. 4 m. 11 po południu pociąg pospieszny — o godz. 10 m 35 w nocy pociąg mieszany

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 9. czerwca 1890

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	199	—	202	—
Kol. lwow.-czer.-jas po 200 zł. wa.	232	50	235	—
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	303	—	306	—
Banku kred. gal. po 200 zł. wa.	—	—	216	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipot. 4½ pr. los. w 50 lat.	98	50	—	—
Banku hipotecznego 5 pr. w. a.	101	30	102	—
„ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	106	75	107	45
Banku kraj. 4½ pr. wa. los. 51 l.	99	—	99	70
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100	70	101	40
„ „ „ 4 pr w. a.	98	30	99	—
„ „ „ 5 pr. los. w 37 l.	100	70	101	40
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los. 41½ l.	95	50	96	20
„ „ „ 4½ pr. „ „ 52	100	15	100	85
„ „ „ 4 pr. „ „ 56	95	—	95	70
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi	57	—	60	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2½ pr. wa. w likwidacyi	47	—	50	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	104	10	104	80
Galic. funduszu propin. 4 pr. wa.	92	20	92	90
Oblig. komunalne gal. Zakł. kred. i włośc. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	100	75	—	—
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi				
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	104	50	—	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4¼ pr. wa.	98	10	98	80
5. Losy miasta Krakowa	22	50	24	50
„ „ Stanisławowa	—	—	34	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	50	5	60
Dukat cesarski	5	54	5	64
Napoleondor	9	30	9	36
Półimperyał	9	65	9	75
Rubel rossyjski srebrny	1	32	1	42
„ „ papierowy	1	34	1	36
100 marek niemieckich	57	15	57	65

(bez kupona — bez kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 7 czerwca 1890.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w bankuot. maj-listopad	89.10	89.30
luty-sierpień	89.05	89.25
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	89.90	90.10
kwiecień-październik	89.90	90.10
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	131.50	132.50
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	140 —	140.40
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	144 50	145.25
„ „ 1864 po 100 złr.	175.50	176 50
„ „ 1864 po 50 złr.	175.50	176.50
Renty Com. po 42 litr. austr.	148.—	149.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	101.45	101 65
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	109.60	109.80
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	104.50	105.30
Galicyi	104.25	105 25
Niższej Austryi	109. -	— —
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr.	89.10	89.70
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł.	159. —	156 40
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	306.—	306 50
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	585 -	586 —
Gal. banku hip. po 200 zł.	.—	—.—
Gal. banku d. hand. i prz. a zł. 200 wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	232.40	232.80
Bank austro-węgierski a 600 zł.	967.—	969.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	74 —	75.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m	360.—	363.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Preszów-Tarn. (w. a) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2770.—	2780. –
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	197 25	198.—
Lwów-Czern. kol. I. po 200 zł. s. w.	231.75	233 75
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	230.—	230.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	130 50	140.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	197.—	197 75
4. Listy zastawne losewane.		
Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem 4½ pr. w złocie w 50 l.	100.75	101.25
„ „ „ premiowe po 3 pr.	108.50	109.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	99 25	100.25
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	96.80	—.—
„ „ „ „ po 5 pr.	100.50	101.50
„ „ „ „ po 5 pr. w 37 latach zwrotne	100.50	101.50
Banku kraj. 4½ pr. wa. los. w 51½ l.	99.—	99.50
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	100.25	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	107. —	107 50
Banku aust. węg. 4½ pr.	101.50	102.—
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	101 50	102.—
„ Zakł. kr. ziem. po 5½ pr.	101.50	.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	103.20	103.80
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. m. k.	100. –	100.80
„ „ po 100 zł. w. a.	100.75	101.—
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4½ pr.	100.—	100.05
dtto (Jarosław-Sokal)	100.—	100 05
Kol. gal. Lwów-Czern.-Jass. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	82 70	83.30
z r. 1884	91.70	92.50
z r. 1863	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	101.75	102.25
6. Losy.		
Instr. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	184.75	185.25
Clarego po 40 zł. m. k.	58.25	59.25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł m. k.	124 —	127.—
Keglevicha po 10 zł m. k.	29	32
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	—.—	23.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	—.—	22.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	—.—	62. —
Palfiego po 40 zł. m. k.	57.—	58.—
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	18.75	19.—
„ „ węg. „ po 5 zł.	12.35	12 75
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.50	20.50
Salma po 40 zł. m. k.	62.—	62.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	61.50	62.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	27.—	29 —
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	—.—	149.—
„ „ po 50 zł. w. a.	—.—	68 50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	39.75	40.75
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	— —	52 50
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	116 80	117.10
Paryż za 100 fr.	46 40 –	46.47 50
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.58.—	5.60.—
„ pełnej wagi	5.55.—	5.57.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.32 50	9.33 50
Rossyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 9 czerwca 1890.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	89	10
„ „ „ w srebrze	90	35
Renta w złocie	109	50
5 pr. austr. renta marcowa	101	30
Akcye banku austro-węgier.	967	—
„ „ kredytowego wiedeńskiego	306	75
Londyn	116	60
Napoleondor	9	30
Dukat cesarski men.	5	55
100 marek niemieckich	57	27½

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 612 (3626 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krakowcu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże Sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 16 w Swidnicy położonej wedle wyk. hip. nr. 37 tejże gminy dłużnika Józefa Prokopowicza własnej, i realności pod lk. 142 Swidnicy położonej wedle wykazu hipotecznego 138 Antoniego Prokopowicza własnej, na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredyt. włośc. we Lwowie w likwidacyi 13 rat pożyczkowych po 7 złr. 47 ct. i resztującego kapitału w kwocie 61 złr. 84 ct. dnia 17 lipca i dnia 21 sierpnia 1890 każdą raza o godz. 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej realności lk. 16 kwotę 542 zł. aw. wynoszącej, a realności lk. 142 kwotę 460 złr. 40 ct. wynoszącej, na drugim zaś poniżej takowych cen szacunkowych.

Wadyum wynosi 100 złr. 24 ct.

Reszta warunków licytacyjnych wyciąg tabularny, akt oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli którymby rezolucya licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzy by po dniu 6 lutego 1890 do tabuli weszli kuratorem p. Jana Derdelewicza i tychże wierzycieli, i rozpisania niniejszej licytacyi i ustanowienia dla nich kuratora, niniejszem się zawiadamia.

Krakowiec, dnia 20 lutego 1890.

L. 4143 (3644 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje do publicznej wiadomości, że dnia 9 lipca 1890 i dnia 11 sierpnia 1890, każdego razu o godz. 10 przed południem B. VI. tegoż sądu odbędzie się celem zaspokojenia pretensyi Sabiny Nimhin w kwocie 4565 złr. 44 ct. wa. zpn. publiczna przymusowa sprzedaż sumy 74000 złr. wa. zpn. zahipotekowanej dla Teresy z Warteresiewiczów Petrowiczowej na karcie ciężarów wykazów hipotecznych nr. 159 i 161, obejmyjących dobra Czernelica części I. III. z tem, że suma ta na pierwszym terminie tylko wyżej ceny wywołania lub za tę cenę, zaś na drugim terminie również poniżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi nominalna wartość tej sumy w kwocie 74000 złr. a wadyum wynosi kwotę 7400 złr.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanowiony został kuratorem adw. Dr. Krobicki z Kołomyi z substytucyą adw. Dr. Dębickiego.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w ts. registraturze.

Kołomyja, 3 maja 1890.

L. 5604 (3690 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. s. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz masy konkursowej Towarzystwa kasy zaliczkowej sumy 135 zł. 42 ct. wa. z pn., licytacyę realności l. k. 115 w Zaszkowie Karola Chmielowskiego i wyk. hip. 248 Wasyla Hraba własnej, gminy Zaszków na dzień 10 lipca 1890 i na dzień 14 sierpnia 1890 zawsze o godzinie 10 rano w biórze 3.

Cena wywołania ad a) 568 zł., ad b) 43 zł. wa.

Wadyum ad a) 56 zł. 80 ct., ad b) 4 zł. 30 ct. wa.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania na drugim i poniżej.

Resztę warunków. protokół opisania przynależności ocenienia tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr Czarneka.

Lwów, dnia 21 maja 1890.

L. 7823 (3681 3—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano dnia 2 lipca powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 4 sierpnia 1890 nawet poniżej takowej, licytacya realności L. 94 według wyk. hip. 405 gminy Krasne Dorki Sadowskiej własnej na rzecz Abrahama Margulesa pto 40 zł. zpn.

Cena wywołania 905 złr.

Wadyum 90 złr. 50 ct

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem p. Stefana Manaczyńskiego z Grzymałowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Grzymałów, 31 marca 1890.

L. 36659 (3740 1—3)

W celu zabezpieczenia dostawy szutru dla konserwacyi Stryjskiego gościńca państwowego w okręgu budowlanym Stryjskim na dwuletni okres czasu 1891 i 1892 odbędzie się dnia 2 czerwca 1890 w c. k. Starostwie w Stryju rozprawa licytacyjna przez składanie ofert.

Dostawa na rok 1891 wynosi dla rzeczonego traktu 3020 metrów sześciennych w kwocie fiskalnej 5178 zł. 60 ct.

Bliższe warunki tyczące się tego przedsiębiorstwa, jakoteż wykaz przestrzeni na które szuter dostarczony być ma, oraz ilość tegoż, przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także w oznaczonym terminie najpóźniej do godziny 12 w południe podane być mają oferty, zaopatrzone marką stemplową na 5 ct. i w 5 prc. wadyum z wyrażeniem zaofiarowanych cen nie tylko cyframi lecz także i literami za meter sześcienny z każdego szutrowiska.

Zastrzega się najwyraźniej, że dostawa w ten sposób przeprowadzoną być ma że do końca stycznia 6/10 części szutru w każdym kilometrze dostarczonych zaś do 30 czerwca każdego roku dostawa w zupełności ukończoną zostanie·

Oferty winny opiewać na wszystkie te w wykazie poszczególnione przestrzenie, względnie kilometry, które z jednego i tego samego szutrowiska zaopatrzone być mają i sporządzone na blankietach, które zgłaszającym się stronom przez c. k. Starostwo bezpłatnie wydane będą.

Wszelkie inne oferty nie sporządzone na blankietach urzędowych lub zawierające jakiekolwiek dopiski albo też nie podane w terminie ne będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 4 czerwca 1890.

L. 7896 (3722 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniczu przeprowadzi 9 lipca i 13 sierpnia 1890 każdym razem o godz. 9 przed południem przymusową sprzedaż realności lwh. 140 i 170 gm. kat. Łąkta górna objętych dłużników Ludwika Dziedzica i innyah własnych na rzecz galic Zakładu kredytowego w likwidacyi pto 690 zł. zpn.

Cena wywołania pierwszej realności 600 zł.

Drugiej 960 zł.

Zaś wadyum 60 zł. i 96 zł.

Bliższe warunki do przejrzenia w registraturze.

Wiśnicz, 28 marca 1890.

L. 6539 (3715 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rohatynie ogłasza, że przeprowadzi w swem zabudowaniu przymusową publiczną sprzedaż realności lk. 540 w Rohatynie wedle wyk. hip. nr. 36 tejże gminy dłużnika Dawida Blausteina własnej, za zaspokojenie wierzytelności 1-o: 24 zaległych 3 październiuka 1876, 3 lutego, 3 czerwca, i 3 października, 1877, 1878, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, tudzież 3 lutego i 3 czerwca 1884, do zapłaty zapadłych w kwocie po 12 zł. 10 prc. odsetkami zwłoki od terminu płatności każdej raty do dnia zapłaty bieżących i kosztów 10 zł. 61 ct. i 11 zł. 26 ct. na rzecz Zakładu kredyt. włośc. w likwidacyi we Lwowie dnia 9 lipca 1890 i dnia 13 sierpnia 1890 o godz. 10 rano, na pierwszym terminie za lub wyżej ceny szacunkowej 400 zł. na drugim zaś i poniżej takowej

Wadyum wynosi 40 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny akt ocenienia przejrzeć można w Sądzie.

Kuratorem nieznanych wierzycieli ustanowiony adw. Dr. Lipiner.

Rohatyn, 20 maja 1890.

L. 6724 (3721 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniczu przeprowadzi 9 lipca i 13 sierpnia 1890 każdym razem o godz. 9 przed południem przymusową sprzedaż realności lwh. 227 w Lipnicy górnej dłużnika Wojciecha Paproty własnej na rzecz Galicyjskiego Zakładu kredyt włośc. pto 335 zł. 72 ct.

Cena wywołania 750 zł.

Wadyum 75 zł.

Reszta warunków do przejrzenia w registraturze.

Wiśnicz, 31 marca 1890.

L. 4129 (3471 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia resztującej sumy 370 zł. zpn. na rzecz Lazara Beschera cessyonaryusza Władysława Leona dw. im. Bromirskiego odbędzie się dnia 7 sierpnia 1890 o godz. 10 przedpołudniem w biórze nr. 13 egzekucyjna sprzedaż majętności tabularnej pod nazwą parcele budowlane 313 i 314 w gminie Staromiejszczyzna z Wołoczyskami i Podwołoczyskami położonej w wykazie hip. 350 jako własność dłużnika Herscha Brühla zaintabulowanej za jaką bądź cenę.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 9651 zł. 3 ct. aw.

Wadyum 483 zł.

Bliższe warunki, wyciąg tabularny i akt oszacowania, przejrzeć można w registraturze Sądu.

Dla wierzycieli którzyby po dniu 6 marca 1890 prawa zastawu uzyskali lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacyi i późniejsza z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanowiono już uchwałą do l. 24446/85 na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum p. adw. Dr. Blausteina a p. adw. Dr. Leiblingera zastępcą tegoż.

Tarnopol, d. 12 kwietnia 1890.

Z. 4414 (3729 1—3)

Von Seiten des k. k. Kreisgerichtes in Kolomea wird bekannt gegeben, dass zur Hereinbringung der Forderung der Nachlassmasse des Gregor Teodorowicz im Betrage von 1050 fl. ö. W. s. N. G. die executive öffentliche Feilbietung der im Lastenstande des dem Gregor Zerygiewicz eigenthümlich gehörigen Gutsantheiles „Zydaczów - Grzegorzówka“ Einlage Nr. 403 Lastenblatt C. Post 12, als in der Haupteinlage, und im Lastenstande des den Erben nach Michael Zerygiewicz eigenthümlich gehörigen Gutsantheiles „Zydaczów - Michałowszczyzna“ Einlage Nr. 402 Lassenblatt C. Post 10, wie auch im Lassenstande der dem Grzegorz Zerygiewicz und den Erben nach Michael Zerygiewicz eigenthümlich gehörigen Grundbuchskörper - Einlage Nr. 363, wie Lastenblatt C. Post 11, und Einlage Nr. 365, wie Lastenblatt C. Post 10, als in den Nebeneinlagen zu Gunsten der Marcela Zerygiewicz verehelichten Dawidowicz, Seweryna Zerygiewicz, Josef Zerygiewicz, Sofie Zerygiewicz und Johann Anton zweier Namen Zerygiewicz simultan intabulirten Summe von 32.622 fl. $62^1/_2$ kr. s. N. G. am 7 Juli 1890 und am 4 August 1890 jedesmal um 10 Uhr Vormittags im VI. Bureau des hiesigen Gerichtes vorgenommen werden wird, dass diese Summe bei der ersten Tagsatzung nur um oder über den Ausrufspreis, bei der zweiten Tagsatzung aber auch darunter veräussert werden wird.

Den Ausrufspreis bildet der Nennbetrag der zu verkaufenden Summe; das Vadium beträgt 10 prc. des Ausrufspreises, das ist 3.262 fl. 26 kr.

Die übrigen Bedingungen und der Tabularauszug können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Für die unbekannten Gläubiger wurde der Kurator in der Person des Advokaten dr Milgrom mit Substituirung des Advokaten dr. Trachtenberg bestellt.

Kolomea, 26 April 1890.

L. 5112 (3723 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie egzekucyjnej Majera Finka przeciw Jankowi czyli Janowi Woznemu o zapłacenie kwoty 45 zł. wa. z pn., przedsięweźmie przymusową publiczną sprzedaż ciał hipotecznych a mianowicie: połowy nie wydzielonej ciała hipotecznego wykazu hip. l. 687 i całego ciała hipotecznego l. 688 księgi grunt. gminy kat. Sosnów objętych egzekuta Janka czyli Jana Woznego własnych w dniach 19 czerwca i 18 lipca 1890 każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowem.

Ceny wywołania 250 zł. i 250 zł.

Wadya 25 zł. wa.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Wiśniowczyk, dnia 7 lutego 1890.

L. 4988 (3717 1—3)

C. k. Sąd ppwiatowy w Starym Sączu ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Izaka Wurma w kwocie 85 zł. z pn., odbędzie się w domu tusądowym w dniach 9go lipca i 1 sierpnia 1890 o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację realności lwh. 598 dla gm. Piwniczny objętej Teofili z Grimów Kleinowej własnej.

Cena wywołania 101 zł.

Wadyum 10 zł. 10 ct.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych adw. dr. Chlebowski w Nowym Sączu.

Stary Sącz, 3 października 1889.

L. 1172 (3732 1—3)

W dniach 17 lipca i 14 sierpnia 1890 każdym razem o godzinie 9 rano odbędzie się w tutejszym Sądzie publiczna licytacya realności Pałachny Liczkowskiej własnej w Jabłonicy położonej wyk. hip. l. 276 księgi gruntowej Jabłonica objętej ciała tabularnego nie stanowiącej, na zaspokojenie pretensyi Wasyla Strutyna w kwocie 86 zł. wa.

Cena wywołania 750 zł.

Wadyum 75 zł. wa.

Przy drugim terminie zostanie powyższa realność także niżej ceny wywołania sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. Franciszka Gruińskiego z Delatyna.

Protokół oszacowania oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Delatyn, 22 marca 1890.

L. 658 (3735 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia reszty 3 raty w kwocie 2 zł. 80 i dalszych 7 rat zaległych po 17 zł. 50 ct. z pn., na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie egzekucyjną sprzedaż realności pod nk. 27 w Jaroszówce położonej lwh. 51 gm. kat. Niewiarów II. cząść 43 osady objętej, a Jana Piotrowskiego własnej w dwóch terminach licytacyjnych dnia 18 lipca i dnia 18 sierpnia 1890 każdym razem o godz. 10 rano w biurze sądowem.

Cena wywołania tej realności wynosi 750 zł.

Wadyum zaś 75 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Dla niewiadomzch wierzycieli ustanowiono kuratorem ad actum p. Teofila Gattego c. k. notaryusza w Niepołomicach.

Niepołomice, dnia 6 marca 1890.

L. 609 (3683 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krakowcu podaje do wiadomości publicznej, że w tym Sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. kons. 1 w Wilczej górze położonej wedle wykazu hipotecznego nr. 1 dłużnika Gabryela Nakonecznego własnej na zaspokojenie pretensyi c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 151 zł. 98 ct. dnia 10 lipca i dnia 14 sierpnia 1860 każdą razą o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 1201 zł. 50 ct. na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 120 zł. 15 ct.

Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny, akt oszacowania można w tusądowej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli którymby rezolucya licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 6 lutego 1890 do tabuli weszli kuratorem p. Jana Derdelewicza i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem zawiadamia.

Krakowiec, dnia 8 lutego 1890

L. 2398 (3627 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krakowcu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże Sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 7 w Wilczej górze położonaj, wedle wykazu hipotecznego nr. 41 tejże gminy dłużnika Jana Mrudzia własnej, na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włościanskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 122 zł. 36 ct. aw. dnia 17 lipca i dnia 21 sierpnia 1890 każdą razą o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 513 zł. 70 ct. na drugim zaś i ponżej takowej.

Wadyum wynosi 51 zł. 37 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny, akt oszacowania można w tusądowej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którymby rezolucya licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 24 marca 1890 do tabuli weszli kuratorem p. Jana Derdelewicza i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem zawiadamia.

Krakowiec, dnia 27 marca 1890.

L. 1071 (3698 1—3)

W dniach 18 sierpnia i 16 września 1890 o godzinie 10 przed południem przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż realności pod n. k. 81 w Kawęczynie położonej.

Cena szacunkowa wynosi 450 zł.

Wadyum 45 zł.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

Radomyśl, 4 kwietnia 1890.

L. 1977 (3589 1—3)

W dniach 17 lipca i 18 sierpnia 1890 godz. 10 rano odbędzie się w sprawie Beili Donner przeciw Konstantemu Krzyżanowskiemu pto 13 zł. egzekucyjna licytacya połowy realności objętej wykazem hip. 144 ks. gr. Witków nowy objętej.

Na pierwszym terminie zostanie realność ta za cenę szacunkową na drugim zaś i niżej takowej sprzedaną.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 105 zł.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny wywołania.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono tut. notaryusza Więckowskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Radziechów, 20 kwietnia 1890.

L. 4418 (3624 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 21 lipca 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 20 sierpnia 1890 nawet poniżej takowej licytacya realności lk. 279 w Żabiu położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej Mordka Merbauma własnej na rzecz Mosesa Wołocha pto 2000 zł.

Cena wywołania 2540 zł.

Wadyum 254 zł.

C. k. Sąd powiatowy.

Kosów, 12 kwietnia 1890.

L. 1147 (3658 3—3)

C. k. Sąd powiatowy gliniański ogłasza, że przeprowadzi o godzinie 10 rano dnia 16 czerwca 1890 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 18 lipca 1890 nawet poniżej takowej licytację realności wyk. hip. l. 416 gminy kat. Kurowice objętej, Antoniego Jaworskiego własnej, na rzecz Mozesa Schaffera pto. 100 zł. zpn.

Cena wywołania 180 zł.

Wadyum 18 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, ustanowiono kuratorem p. Szymona Czestyńskiego.

Gliniany, 30 kwietnia 1890.

L. 3779 (3660 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi c. k. Prokuratoryi Skarbu jako należytości propinacyjnej w kwocie 10 zł. wa. zpn. dozwolił przymusową sprzedaż połowy realności wyk. hipot. l. 857 gminy Kozłów objętej Judy Katza własnej, która odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 17 czerwca 1890 o 10 godzinie rano za jakąkolwiek bądź cenę.

Cena wywołania 100 zł.

Wadyum 5 zł.

Kozowa, 20 marca 1890.

L. 5226 (3697 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mikulińcach dozwala na skutek prośby Julii Urbańskiej celem zniesienia współwłasności realności C. nr. 272 w Mikulińcach położonej, wedle wyk. hip. l. 268 księgi gruntowej gminy katastralnej Mikulińce współwłasność Maryi Kaczeluk zamężnej Kinasiewicz, Julii Kaczeluk zamężnej Urbańskiej, Józefa Szkambary i Michaliny Kinasiewicz zamężnej Szkambary stanowiącej, publiczną licytację tej realności, która to licytacya w jednym tylko terminie a to dnia 7go lipca 1890 o godzinie 10 przed południem w Sądzie tutejszym się odbędzie.

Realność ta składająca się z parceli budowlanej 289, zabudowanej chatą mieszkalną, szpichlerzem, szopą, wozownią, dwoma stajniami i drewutnią tudzież z gruntowej 312, sprzedaną zostanie w terminie tym tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej.

Jako cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową inwentarza spadku po śp. Matwiju Kaczeluku w sumie 1200 zł. w. a. wypośrodkowaną.

Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest złożyć wadyum w kwocie 120 zł. wa. gotówką do rąk komisyi licytacyjnej.

Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i iuwentarz spadku w Sądzie tutejszym wglądnąć można

C. k. Sąd powiatowy

Mikulińce, dnia 12 kwietnia 1890.

L. 8798 (3659 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi kasy zaliczkowej „Opatrzność“ w Kozowie w kwocie 200 zł. w. a. z pn., dozwolił przymusową sprzedaż realności wykazem hipotecznym l. 618 i dwóch czwartych części realności wykazem hipotecznym l. 616 gminy Kozowa objętej Piotra Kramarczuka własnej.

Sprzedaż ta odbędzie się dnia 23 czerwca 1890 i 23go lipca 1890 każdym razem o godzinie 10tej przed południem, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej, na drugim terminie i niżej ceny wywołania.

Cena wywołania 280 zł.

Wadyum 20 zł.

Kuratorem wierzycieli jest p. Franciszek Sobol z Kozowy.

Resztę warunków i ekstrakt tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Kozowa, dnia 17 marca 1890.

Konkursa.

L. 624 (3667 3—3)

C. k. Rada szkolna okręgowa ogłasza niniejszem ponownie konkurs celem stałego obsadzenia katechetów obrządku rzym. kat. i gr. kat. z płacą roczną 700 złr. przy tut. 6-klasowej szkole ludowej męskiej, z obowiązkiem udzielania nauki religii i prawienia exhort także w szkole cztero klasowej męskiej.

Do tych katechetów zastosowane będą wszystkie przepisy, odnoszące się do nauczycieli świeckich, a więc i postanowienia ustawy krajowej z dnia 1 stycznia 1889 (Dz. u. kr. nr. 16).

Posady osobnego nauczyciela religii nie można równocześnie piastować z posadą duszpasterską, a w myśl § 3 ustawy z dnia 1 grudnia 1889 (Dz. ust. kraj. Nr. 71) mogą być nauczycielami religii tylko kanonicznie ordynowani świeccy lub zakonni kapłani.

Ubiegający się o powyższe posady kompetenci winni wnieść należycie udokumentowane podania za pośrednictwem swej władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Przemyślu najdalej do końca lipca bieżącego roku.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.
Przemyśl, 3 czerwca 1890.

L. 1878 (3686 2—2)

Odnośnie do konkursu w Nrze. 129 „Gazety lwowskiej“ z roku bieżącego ogłoszonego oznajmia się, że konkurs celem obsadzenia 2 posad zastępców prokuratora państwa we Lwowie z poborami VIII. klasy rangi z dniem 26 czerwca 1890 upływa.

Z c. k. Nadprokuratoryi Państwa
Lwów, 6 czerwca 1890.

L. 39621 (3724 2—3)

Przy c. k. Namiestwie we Lwowie jest opróżniona posada sługi urzędowego z płacą roczną 300 zł. i 25 prc dodatkiem aktywalnym, ubiorem urzędowem tudzież z prawem posunięcia się na wyższą płacę 350 i 400 zł. wa.

Celem obsadzenia tej posady ewentualnie opróżnić się mogącej posady pomocnika sługi urzędowego z płacą roczną 250 zł. i 25 prc. dodatkiem aktywalnym rozpisuje się niniejszem konkurs z uwagą, że do tych posad mają pierwszeństwo aspiranci wojskowi, posiadający odpowiednią kwalifikacyę i zaopatrzeni certyfikatem w myśl ustawy państwowej z 19 kwietnia 1872 Nr. 60 gz. p. p.

Kompetujący o tę posadę wnieść mają swe podania najpóźniej do 5 lipca br. do c. k. Namiestnictwa we Lwowie a to aspiranci wojskowi zostający w czynnej służbie wojskowej w drodze swej przełożonej władzy wojskowej inni zaś w drodze właściwej władzy cywilnej.

Podania należy zaopatrzyć w dowody:

1) znajomości czytania i pisania w językach krajowych,

2) fizycznego uzdolnienia do pełnienia obowiązków sługi urzędowego (świadectwo lekarskie).

3) nieposzlakowanego moralnego zachowania się; wreszcie

4) obywatelstwa austryackiego, aspiranci zaś wojskowi dołączyć mają wspomniany wyżej certyfikat wojskowy.

Wszyscy ubiegający się powinni w podaniu swem wyraźnie nadmienić, czy proszą wyłącznie tylko o posadę sługi urzędowego, lub czy w razie nadania tej posady pomocnikowi, kompetują także o posadę pomocnika sługi urzędowego.

Z c. k. Namiestnictwa
Lwów, dnia 5 czerwca 1890.

L. 3229 (3688 1—3)

W celu nadania dwóch stypendyów po sto dwadzieścia (120) zł. wa. rocznie z fundacyi imienia Staszewskiego i Bielaka dla synów mieszczan z Liska, ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendya te są przeznaczone dla synów mieszczan miasta Liska (obywateli miejskich w myśl § 8 ustawy gminnej z d. 12 sierpnia 1866, Nr. 19 Dz. ustaw kraj.), obrządku rzymsko katolickiego, którzy ukończyli szkoły ludowe z dobrym postępem w nauce i w obyczajach i uczęszczają do szkół gimnazyalnych lub realnych

W braku takich kompetentów mogą być te stypendya nadane uczniom z innych miast w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem pochodzącym, religii rzymsko-katolickiej, uczęszczającym do szkół średnich.

Pobór stypendyum trwa, jeżeli stypendysta nie utraci kwalifikacyi wymaganej przez ogólne przepisy, aż do ukończenia nauk w szkołach publicznych i może być przedłużony jeszcze na dalsze dwa lata w celu dalszego kształcenia się w zagranicznych zakładach naukowych, jeżeli stypendysta ze względu na swe zachowanie i na znakomity postęp w naukach okaże się godnym tego dobrodziejstwa.

Prawo nadawania niniejszych stypendyów służy rz. kat. proboszczowi (w razie wakansu administratorowi rz. kat. parafii) w Lisku wspólnie z katolickimi członkami Rady gminnej m. Liska, ewentualnie zaś Wydziałowi krajowemu.

Podania należy wnosić za pośrednictwem przełożonej Dyrekcyi szkolnej do Wydziału krajowego najpóźniej do dnia 10 września r. b. i załączyć do nich metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa, ostatnie świadectwo szkolne i świadectwo ukończenia szkoły ludowej z dobrym postępem w nauce i w obyczajach, ewentualnie także dowody, iż kandydat jest synem mieszczanina miasta Liska.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz
z W. Księstwem Krakowskiem
we Lwowie, dnia 19 maja 1890 r.

L. 19836 (3737 1—3)

Konkurs na posady:

a) poczmistrza przy c. k. urzędzie pocztowym w Jagielnicy w powiecie Czortkowskim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 500 złr. z płacą rocznych 500 złr., za służbę telegraficzną 120 złr., ryczałtu kancelaryjnego 120 złr., i pakunkowego 80 złr.

b) expedyenta przy ck. urzędzie pocztowym w Kałaharówce w powiecie Skałackim za kontraktem służbowym i kaucyą w kwocie 200 złr. z płacą rocznych 200 złr. ryczałtu kancelaryjnego 60 złr. i wynagrodzenia 600 złr. za codzienną jazdę posłańczą między Kałaharówką a Toustem.

Podania należy wnieść najpóźniej do 26 czerwca br. w ck. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, 5 czerwca 1890.

L. 3929 (3727 1—3)

Przy sądzie powiatowym w Chrzanowie opróżnioną została posada kancelisty do prowadzenia ksiąg gruntowych z roczną płacą 600 złr. wa. dodatkiem aktywalnym 120 złr. i prawem postąpienia na wyższą płacę etatową.

Podania o tę lub takąż przy innym Sądzie powiatowym opróżnić się mogącą dla wysłużonych podoficerów zastrzeżoną posadę kancelisty do prowadzenia ksiąg gruntowych wnosić należy do 11 lipca 1890 do Prezydyum sądu krajowego wyższego.

Prezydyum sądu krajowego wyższego
Kraków, 4 czerwca 1890.

Księgi gruntowe.

L. 169 (3710)

Komisya hipoteczna przy Prezydyum ck. sądu obwodowego Samborskiego ogłasza, iż dochodzenia miejscowe celem założenia nowej ks. gr. dla gmin katastralnych 1) Zaderewacz z Wolą zaderewacką 2) Belejów i 3) Tiapcze powiatu sądowego Bolechowskiego rozpoczną się dnia 25 czerwca 1890.

Każdy kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Sambor, 3 czerwca 1890.

Upadłości.

L. 7031 (3646 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy, w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje znajdujący się majątek Eugena Rappaporta właściciela handlu towarów żelaznych w Jarosławiu, mianuje c. k. Sędziego powiatowego p. Michała Doboszyńskiego w Jarosławiu, komisarzem konkursowym, i poleca p. Karolowi Bartoszewskiemu c. k. notaryuszowi w Jarosławiu, opieczętowanie i spisanie masy konkursowej.

Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się adwokata dr. Grabowskiego i wzywa wszystkich wierzycieli, ażeby na terminie d. 3 lipca 1890 o g. 10 rano, z dowodami swych wierzytelności dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy i tegoż zastępcy, tudzież wyboru wydziału wierzycieli u komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej wyznacza się termin do 4 go sierpnia 1890, w którym terminie wszyscy, którzy do masy konkursowej żądania mają wierzytelności swe chociażby się nawet o nie spór już toczył, w Sądzie tutejszym albo też w Sądzie powiatowym w Jarosławiu a to tem pewniej zgłosić mają, ileże ich w razie przeciwnym skutki prawne ustawą konkursową zagrożone dosięgną.

Na terminie zaś dnia 8 sierpnia 1890 u komisaza konkursowego odbyć się mającym winni wierzyciele płynność zgłoszonych wierzytelności, oraz porządek w którym do zaspokojenia przyjść mają, wykazać.

Na tymże terminie będzie usiłowaną ugoda także wolno jest wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, inne osoby swego zaufania powołać.

Nakoniec podaje Sąd do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej nastąpią przez dziennik urzędowy „Gazety Lwowskiej“.

Przemyśl, 3 czerwca 1890.

L. 7481 (3712)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie podaje do wiadomości, że w sprawie konkursowej protokołowanej firmy Joachima O. Nachta wdowy w Buczaczu, na podstawie dokonanego wyboru wierzycieli, ustanowiono adwokata dr. Ausschnitta zawiadowcą masy konkursowej a Izraela Mojżesza Premingera zastępcą zawiadowcy masy.

Stanisławów, 21 maja 1890.

L. 7184 (3733 1—3)

Celem zatwierdzenia ugody zawartej w sprawie konkursowej C. D. Hechtera między zarządcą masy a Adolfem Silbigerem ewenutalnie celem poczynienia możliwych zarzutów, wyznaczam termin na dzień 27 czerwca 1890 o godzinie 10 rano, na który ogół wiarzycieli wzywam.

Chrzanow, 5 czerwca 1890.

Komisarz konkursowy.
Dr. Małdziński.

Kuratele.

L 2473 (3661 3—3)

Dawid Ohringer syn Mojżesza uznany za głupkowatego, kuratorem ustanowiony Getzel Ohringer z Krakowca.

Krakowiec, 30 marca 1890.

L. 7410 (3754 1—3)

Jakób Kaszewka gospodarz z Utorop uznany został umysłowo chorym a kuratorem dlań ustanowiono Koźmę Kaszewkę z Utosop.

C. k. Sąd powiatowy.
Kosów, 15 sierpnia 1889.

Wyroki prasowe.

L. 9188 (3703)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 spk. i §. 37 upr., że treść artykułów umieszczonych w nr. 7 czasopisma „Robotnik“ z dnia 1 czerwca 1890 pod napisem „Korespondencye, Bielsk 23 maja 1890“ zawiera znamiona występku z §. 302 i 305 uk. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez ck. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

C. k. Sąd krajowy karny.
Lwów, dnia 2 czerwca 1890.

L. 9181 (3702)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 spk. i §. 37 upr. że treść artykułów umieszczonych w numerze 110 czasopisma „Czerwonaja Ruś“ z dnia 30 (18) maja 1890 pod napisem „Łycemyrnaja religijność“ zawiera znamiona występku z §. 302 zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez ck. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

C. k. Sąd krajowy karny.
Lwów, dnia 3 czerwca 1890.

L. 9620 (3709)

C. k. Sąd krajowy karny w Krakowie jako prasowy w myśl §§. 488 i 493 p. k. orzekł:

1. Treść artykułu zatytułowanego „Proces robotników bialskich„ zaczynającego się od słów „Proces ważniejszy“ a kończącego się na słowach „rozpoczniemy jutro“ w dzienniku „Kuryer Polski“ nr. 146 na stronie 3 umieszczonego zawiera znamiona występku z §. 300 u. k.

2. Zarządzona przez ck. Prokuratoryę Państwa konfiskata tego nr. „Kuryera Polskiego“ zostaje zatwierdzoną a dalsze jego rozpowszechnienie zakazanem.

Kraków, dnia 2 czerwca 1890.

(3566)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 139 der periodischen Druckschrift: „Illustrirtes Wiener Extrablatt“. Abendausgabe vom 21 Mai 1890 in dem auf Seite 4 enthaltenen Aufsatze mit Aufschrift: „Die blinde Geigerin von Schönbrunn“. Original-Roman aus Kaiserin Maria Theresiens-Zeit in 3 Bänden von Theodor Richter. Zweiter Band, neuntes Capitel“ in den Stellen von „Schwazt keinen Unsinn“ bis „gestalten dürfte“, dann von „Mein Himmel“ bis „Anstand benehmen“, von „Was ist zu spät“ bis „zurückgebracht werden“ und von „Und was“ bis „gezischelt werden“, das Verbrechen nach § 64 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 24 Mai 1890.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 108 der deutschen Ausgabe und der Nr. 115 der französischen Ausgabe der periodischen Druckschrift: „Correspondance de l'Est“ vom 21 Mai 1890 in den Artikeln, in der deutschen Ausgabe beginnend mit den Worten: „Aus Petersburg“ bis „Jahrhunderten Leiden“, in der französischen Ausgabe beginnend mit den Worten: „Le congrès slave“ bis „des siècles“ das Verbrechen nach § 58 c St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 24 Mai 1890.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkanut, daß der Inhalt der Nr. 497 der periodichen Druckschrift: „Deutsches Volksblatt“, Morgenausgabe vom 22 Mai 1890 in dem auf der 2. Seite, 1. Spalte enthaltenen Artikel, beginnend mit den Worten „Herr Kriozoff, endigend mit den Worten „Jahrhunderten leiden“ das Verbrechen nach § 58 c St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 24 Mai 1890.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 21 der periodischen Druckschrift: „Figaro, humoristisches Wochenblatt“ vom 24 Mai 1890, durch das auf der letzten (84) Seite enthaltene Bild mit der Aufschrift: „Das Quaquarium in Prag“ das Vergehen nach den §§ 491—493 St. G. und Art. V des Ges. v. 17 Dec. 1862, Nr. 8 RGBl. für 1863 begründe, nnd es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitnng dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 24 Mai 1890.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 118 der periodischen Druckschrift: „Wiener Tagespost“ vom 23 Mai 1890 in dem auf der 2. Seite enthaltenen Artikel mit der Aufschrift; „Gleichberechtigung und Nothwehr III“ das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung diefer Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 24 Mai 1890.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das kk. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der kk. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 10 der periodischen Druckschrift: „Die Volkspresse. Organ für die Interessen des arbeitenden Volkes“ vom 27. Mai 1890 I. in dem auf der ersten Seite enthaltenen Artikel mit der Aufschrift: „Der Kampf ums Recht“ in der auf der zweiten Spalte enthaltenen Stelle von „Die breiten Volksschichten“ bis „zu gerathen“ das Vergehen nach § 302 St. G.; II. in dem auf der zweiten Seite unter der Rubrik: „Splitter und Balken“ enthaltenen Aufsatz beginnend mit den Worten „Empörende Rohheit“; in dem auf der zweiten und dritten Seite unter der Rubrik: „Aus der politischen Welt“ enthaltenen Aufsatz mit der Aufschrift: „Prag“ in der Stelle vom Anfange bis „Gesellschaftsgefüge zusammenhängt“ das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 27 Mai 1890.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 9. Mai 1890, Z. 2774, die Weiterverbreitung der bei Th. Hentzschel in Leipzig gedruckten Flugschrift: „Wer sind die Streikhetzer und was bezwecken dieselben“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Böhm.-Leipa hat mit dem Erkenntnisse vom 9. Mai 1890, Z. 2981, die Weiterverbreitung der Nr. 38 der Zeitschrift: „Abwehr“ vom 10. Mai

1890 wegen des Artikels: „Wieder ein Kulturkampf" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 13 Mai 1890, Z. 4759, die Weiterverbreitung der Nr. 107 der Zeitschrift: „Tagesbote aus Mähren und Schlesien" vom 9 Mai 1890 wegen des Artikels: „Die Spiritussteuer" nach § 65 lit. a St. G. verboten.

(3597)

Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 28. Mai 1890, Z. 2153/M. I., die mit dem Erlasse vom 25. April 1889, Z. 1890/M. I., verfügte Postdebitentziehung der in Berlin erscheinenden Zeitschrift „Berliner Tagblatt" aufgehoben.

Z. 124 (3579)

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 30 April 1890, Z. 10631, die Weiterverbreitung der Nr. 1 der Zeitschrift: „Zar" vom 26 April 1890 wegen des Gedichtes mit der Ueberschrift: „A. M. D G." nach § 302 St. G. und wegen des in der Rubrik „Polityckí přehled" enthaltenen Absatzes: „Vsecka dlouho trvajici . . ." nach § 303 St. G., dann mit dem Erkenntnisse vom 5. Mai 1890, Z. 11058, die Weiterverbreitung der Nr. 9 der Zeitschrift: „Ceské zajmy" vom 1 Mai 1890 wegen des Artikels: „Antisemitske uvahy" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntnisse vom 13ten Mai 1890, Z. 3841, die Weiterverbreitung der Nr. 9 der Zeitschrift: „Der Freigeist" vom 8 Mai 1890 wegen des Artikels „Die Reichenberger Volkszeitung im Polizeikittel" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Tabor hat mit dem Erkenntnisse vom 13 Mai 1890, Z. 3949, die Weiterverbreitung der Druckschrift: „Prvni kveten" nach § 58 lit. c. St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 13 Mai 1890, Z. 4876, die Weiterverbreitung der Nr. 19 der Zeitschrift: „Hlasy z Hané" vom 11 Mai 1890 wegen des Feuilletons: „Z volných rozhledu" nach § 300 St. G. und Art. IV des Gesetzes vom 17 December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863 verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 9905 (3668 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie w sprawie przekazania kapitału wynagrodzenia w kwocie 3750 i 9800 zł. aw. za zniesione prawo propinacyi w dobrach Wola mielecka, whl. 928 objętych, właściwie zakładu narodowego imienia Ossolińskich we Lwowie stanowiących wzywa niewiadomych z życia i miejsca pobytu Leona Józefa, Romana i Michała Broniewskich względnie tychże niewiadomych spadkobiorców lub prawonabywców, dla których się równocześnie ustanawia kuratora ad actum w osobie adw. dr. Alojzego Malawskiego z substytucyą adw. dr. Jana Mikucińskiego, aby najdalej do 30 sierpnia 1890 pretensye swe zgłosili w tut. sądzie, inaczej bowiem w ślad §. 13 i 21 ces. pat. z 8 listopada 1853 l. 237 dz. u p. przy przyszłej rozprawie słuchani nie będą i za zezwalających na przekazanie swych pretensyi na kapitał wynagrodzenia według porządku tabularnego uważani będą.

Nadto utraciliby prawo czynienia opozycyi i użycia wszelkich środków prawnych przeciw ugodzie, którąby interesowani zawarli między sobą w myśl §. 5 ces. pat. z 25 września 1850 l. 374 dz. p p. wszelako tylko wtedy, jeśli pretensye ich przekazano według porządku hipotecznego na kapitał indemnizacyjny, albo też stosownie do przepisu §. 27 ces. pat. z dnia 8 listopada 1853 nr. 237 dz. u p. pozostały i nadal ubezpieczonymi przy gruncie.

Zgłoszenie nastąpić może ustnie lub pisemnie i obejmować winno dokładne podanie imienia i nazwiska tudzież zamieszkania zgłaszającego się względnie jego pełnomocnika, który przedłożyć ma pełnomocnictwo legalizowane, prawnym wymogom odpowiadające dalej kwotę wierzytelności hipotecznej w kapitale i procentach, o ileby takowe miały równe prawo zastawu z kapitałem, następnie oznaczenie hipoteczne pozycyi zgłoszonej, wreszcie w wypadku, gdyby zgłaszający się zamieszkiwał po za okręgiem tut. sądu winien wymienić znajdującego się w tut. sąd. okręgu pełnomocnika do odbierania uchwał sądowych, inaczej bowiem uchwały te przesyłane będą zgłaszającemu się pocztą z tym samym skutkiem, jak gdyby do jego rąk własnych były doręczone.

C. k. Sąd obwodowy.

Tarnów, dnia 29 maja 1890.

L. 5979 (3719 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sokalu zawiadamia niniejszem Markusa Salamona Linskera wrzekomo w Berlinie Ruckerstrasse nr. 5 zamieszkałego, iż Salamon Linsker wniósł przeciw niemu i towarzyszom pozew z 22/4 1890 l. 5979 o uznanie i wpisanie powoda za właściciela 4/10 niepodz. części wyk. hip. l. 80 w Kopytowie, że dlań p. adw. Dr. Wejda kuratorem ustanowiony został i wzywa go by wcześnie przed terminem na 14 czerwca 1890 oznaczonym bądź z ustanowionym kuratorem się porozumiał i temuż udzielił pełnomocnictwo i informacyę bądź też wskazał osobę której prowadzenie sporu tego porucza, inaczej bowiem rozprawa z ustanowionym już kuratorem przeprowadzona zostanie

Sokal, dnia 29 kwietnia 1890.

L. 2187 (3653 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Piotra Ziębę, iż Wilhelm Mikołajczyk wytoczył mu i wspólnikom pozew ustny o zniesienie współwłasności realności lwh. 302 gm. kat. Bochnia objętej, i że termin do rozprawy ustnej na dzień 7 lipca 1890 wyznaczono.

Wzywa się więc Piotra Ziębę, aby na terminie albo osobiście stanął, albo udzielił informacyi ustanowionemu dlań kuratorowi adw. Dr. Weisle w Bochni pod rygorem skutków prawnych.

Bochnia, dnia 21 marca 1890.

L. 4618 (3656 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Hajmana Izaaka Klausnera, iż Chaskel Lamensdorf wytoczył przeciw niemu i Adolfowi Gelbowi pozew sumaryczny pto 250 złr. 39 ct. aw- zpn. i że termin do rozprawy sumarycznej na dzień 7 lipca 1890 o godz. 9 rano wyznaczono.

Wzywa się więc Hajmana Izaaka Klausnera, aby na terminie albo osobiście stanął, albo udzielił informacyi adw. Dr. Weisle w Bochni kuratorowi dla niego ustanowionemu pod rygorem skutków prawnych.

Bochnia, 28 kwietnia 1890.

L. 2386 (3497 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku załatwiając podanie Jakóba Blanksteina i Rebeki Blankstein, jako wierzycieli hipot. z dnia 19 kwietnia 1890 l. 2386 w celu przekazania kapitału wymierzonego orzeczeniem c. k. Dyrekcyi funduszu propinacyjnego z dnia 7go września 1889 l. 14882 w kwocie 2428 zł. 93½ ct. i z dnia 7 grudnia 1889 l. 24867 w kwocie 1104 zł. 6 ct. za odjęcie prawa wyszynku i sprzedaży napojów propinacyjnych w majętności Wojtkówka z Izrypolem Ludwika Stonawskiego własnych objętych wyk. hip. l. 433 i 434 wzywa po myśli §. 7 ces. pat. z 8go listopada 1853 l. 237 dz. u. p wszystkich których wierzytelności na wymienione majętności do dnia oddzielenia propinacyi zostały zahipotekowane aby roszczenia swe do dnia 30 lipca 1890 ustnie lub pisemnie w tymże c. k. Sądzie obwodowym tem pewniej zgłosili, iż w razie niezgłoszenia uważani będą za zgadzających się na przekazanie ich wierzytelności na kapitał wynagrodzenia w porządku oznaczonym pierszeństwem hipotecznem, nie będą więcej przy rozprawie słuchani, i utracą prawo wnoszenia jakichkolwiek zarzutów lub środków prawnych przeciw ugodzie przez interesowanych w myśl §. 5 ces. pat. z 25 września 1850 l. 374 dz. u p. możliwie zawartej, o ileby w takowej ich pretensye w miarę pierwszeństwa hipotecznego na kapitał wynagrodzenia przekazane, albo według §. 27 ces. pat. z 8go listopada 1853 l. 237 dz. u p. przy gruncie pozostawione zostały.

W zgłoszeniu podać należy: imię i nazwisko i miejsce zamieszkania zgłaszającego, i jego ewentualnego pełnomocnika, pełnomocnictwem legalizowanem wykazać się mającego, kwotę zgłoszonej wierzytelności hipotecznej w kapitale i odsetkach, o ile takowe mają równe prawo z kapitałem oznaczenie hipoteczne pozycyi zgłoszonej wierzytelności, a jeżeli zgłaszający mieszka poza okręgiem tutejszego c. k. Sądu obwodowego, wymienić pełnomocnika w Sanoku zamieszkałego upoważnionego do odbioru uchwał sądowych, gdyż inaczej uchwały te przesyłane będą zgłaszającemu się przez pocztę, z tym samym skutkiem prawnym jak gdyby do rąk własnych doręczone były.

Sanok, dnia 26 kwietnia 1890.

L. 6371 (3433 2—3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy w sprawie przekazania w kwocie 10510 zł. 67½ ct. wypośrodkowanego kapitału wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyjnego wyszynku w dobrach Barysz z Puźnikami, wykazem hipotecznym l. 424 objętych, własność ograniczoną Tytusa Romualda dwojga imion Szawłowskiego stanowiących, wzywa z życia i miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli hipotecznych, a mianowicie: Abrahama Rubinowicza Lauterstein, małoletnich Jana Franciszka Salomeę i Barbarę Żurakowskich, Katarzynę Szawłowską, Jana Witwickiego, masę konkursową Jana Jastrzębskiego, Eleonorę, Apolonię dwojga imion z Bohdanów Szawłowską, Izraela Abrahama Horn, Michała Nadachowskiego, Salamona Füllenbauma, Abrahama Mauerbacha czyli Morbacha, Konstancyę Chrzanowską, Paulinę Łożeńską i Stanisława Szawłowskiego, względnie tychże z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, dla których się równocześnie kuratora w osobie adw. dr. Buczyńskiego z substytucyą adw dr. Gelehrtera ustanawia, jak niemniej wszystkich wierzycieli, którzy na rzeczonych dobrach przed dniem 7 grudnia 1889, jakiekolwiek pretensye nabyli, aby takowe najdalej do 31 lipca 1890 w tutejszym sądzie zgłosili, inaczej bowiem w ślad §§. 13 i 21 ces. patentu z 8 listopada 1853 l. 237 dz. p. p. przy przyszłej rozprawie słuchani nie będą i jako na przekazanie swych pretensyi na kapitał wynagrodzenia wedle porządku tabularnego zezwalający uważani będą. Nadto utraciliby prawo czynienia opozycyi i wszelkich środków prawnych przeciw ugodzie przy przyszłej rozprawie między wierzycielami i stronami do skutku przyjść mogącej w myśl §. 5 ces. patentu, przyczem jednakże ich prawa przekazania ich pretensyi na kapitał wynagrodzenia wedle porządku tabularnego lub zabezpieczenia na gruncie i ziemi w ślad §. 27 wyż powołanego ces. patentu możliwą ugodą naruszone nie będą.

Zgłoszenie ma zawierać imię i nazwisko, zamieszkanie (numer domu) zgłaszającego się, kwotę wierzytelności hypotecznej, której się domaga i odsetki równe prawo z kapitałem mające i oznaczenie pod jaką pozycyą wierzytelność w księgach hipotecznych jest wpisaną.

W końcu obowiązani są wierzyciele poza obrębem tutejszego Sądu zamieszkali, by wskazali Sądowi tutaj zamieszkałego pełnomocnika, do odbierania uchwał sądowych, inaczej takowe zgłaszającym się pocztą z tym samym skutkiem dosyłane będą, jak gdyby doręczenie do własnych rąk nastąpiło.

Stanisławów, 3 maja 1890.

L. 5051 (3663 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Nisku zawiadamia Marcina Żylika z życia i miejsca pobytu niewiadomego, że Szczepan Nowak dnia 2 czerwca 1889 do l. 5051/c wniósł przeciw niemu skargę o uznanie i intabulacyę prawa własności do realności w. h. l. 96 ks. gr. gm. Przyszów kameralny objętej na którą termin do rozprawy ustnej na dzień 7 lipca 1890 na 9 godz. z rana wyznaczono i dla Marcina Żylika kuratorem Wojciecha Kotwicę ustanowiono.

Wzywa się zatem Marcina Żylika, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub innego pełnomocnika Sądowi wskazał, inaczej szkodliwe skutki sam sobie przypisze.

Nisko, dnia 6 czerwca 1889.

L. 91 (3611 3—3)

Podaje się do powszechnej wiadomości, że Antoni Niementowski c. k. notaryusz w Kołomyi dawniej w Żółkwi, dnia 2 listopada 1889 zmarł i tegoż spadkobiercy o udzielenie pozwolenia do zwrotu złożonych przez niego na kaucyę służbową papierów wartościowych proszą.

Stosownie więc do postanowienia l. 29 ust. not. wzywa się wszystkich, którzyby według pierwszego ustępu §. 25 ust. no. na mocy swego legalnego prawa zastawu mniemali mieć pretensye, które z kaucyi zaspokojonemi być by powinny, zgłosili się do nas z takowemi w przeciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie, bez względu na ich pretensye, przychylenie się do zwrotu złożonych na kaucyę papierów publicznych, będzie po upływie tego terminu prawnym właścicielom tychże udzielonem.

C. k. Izba notaryalna,

Lwów, dnia 1 marca 1890.

L. 1960 (3581 3—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach uwiadamia że w skutek uchwały z dnia 15 marca 1890 l. 665 wpisano dnia 25 marca 1890 w rejestrze handlowym dla firm spółek zarobkowych i gospodarczych przy firmie „powitowa narodnaja Torhowla w Rohatynie" stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, że na odbytem walnem zgromadzeniu członków stowarzyszenia dnia 25 sierpnia 1889 odbytem uchwalono rozwiązanie i likwidacyę towarzystwa, tudzież że likwidacyę przeprowadzić ma komisya likwidacyjna, złożona z trzech członków czyli likwidatorów wybrano członków towarzystwa ks. Włodzimierza Czyrowskiego, ks. Antoniego Bilinkiewicza i ks. Jana Markiewicza. Likwidatorowie firmę Towarzystwa w ten sposób podpisywać mają iż pod odciskiem firmy Towarzystwa z dodatkiem „w likwidacyi" ks. Włodzimierz Czyrowski literę początkową imienia i nazwisko swoje, zaś likwidatorowie ks. Antoni Bilinkiewicz i ks. Jan Markiewicz pełne swoje imiona i nazwiska własnoręcznie umieszczać będą.

Oraz wzywa się wszystkich wierzycieli Towarzystwa do zgłoszenia swoich pretensyj u powyższych likwidatorów.

Brzeżany 31 marca 1880.

Z. 6664 (3679)

Das k. k. Kreis- als Handelsgericht in Sambor gibt kund, dass in den Genossenschaftsregister die Firma Handwerkerkreditverein „Zgoda" zu Drohobycz, registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung eingetragen wurde.

Das Unternehmen beruht auf dem Beschlusse der Generalversammlung der Mitglieder und den Statuten vom 1 März 1890.

Den Gegenstand bildet der Betrieb eines Kreditgeschäftes behufs Beschaffung der den Mitgliedern nötigen Geldmittel vermittelst des von den Mitgliedern gebildeten Fondes und des gemeinschaftlichen Kredites; ferner ihnen Gelegenheit zur fruchtbringenden Anlage ihrer Kapitalien zu bieten, wie auch Rohprodukte oder sonst für ihre Handwerk nötigen Gegenstände und Waaren nach den Marktpreisen zu verschaffen.

Den Vorstand bilden:

Dr. Natan Apfel, Isaac Silberschlag und Salomon Schneider, alle in Drohobycz wohnhaft.

Die Firma wird von zwei Direktoren, eventuell von einen derselben und einen zur Firmazeichnung zu ermächtigenden Beamten derart gezeichnet, dass die Unterschriften unter dem in deutscher oder polnischer Sprache geschriebenen Wortlaut der Firma angesetzt werden.

Ein Geschäftsanteil beträgt 25 fl. und muss auf einmal oder nach Anzalung eines Betrages von 10 fl. in 30 wöchentlichen Raten zu 50 kr. bezalt werden.

Ein Anteilsschein darf auch andern Personen nicht übertragen werden.

Die Bekanntmachungen erfolgen durch Anschlag im Geschäftslokale und durch öffentlich anzuschlagende Kundmachungen.

Sambor, 20 Mai 1890.

L. 10697 (3671)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy M. L. Dobrowolski, którą używać będzie Michał Ludwik Dobrowolski jako właściciel fabryki przetworów leczniczo-farmaceutycznych w Nowej Wsi narodowej pod Krakowem, podpisując takową M. L. Dobrowolski.

Kraków, dnia 18 kwietnia 1890.

L. 10489 (3676)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca:

1) wpisanie do rejestru dla spółek handlowych przy firmie: „N. Jakobsohns-Schwiegersöhne Samuely et Hermann, handel towarami rękodzielniczymi (Manufaktur) w Krakowie", że spółka ta w dniu 10 kwietnia 1890 rozwiązaną została;

2) wykreślenie z rejestru dla firm spółek handlowych firmy powyższej spółki.

Kraków, dnia 25 kwietnia 1890.

L. 3921. (3649 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie w sprawie przekazania kapitału wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyjnego wyszynku w dobrach część Żuraki wykazem hypotecznym l. 349 objętych Janowi Sękowskiemu w czterech siódmych częściach własnych, ustanawia kuratorem ad actum dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu tabularnych współwłaścicieli tych dóbr, a to: dla Rozalii z Łozickich Ławrockiej, Katarzyny z Zielińskich Jaworskiej, Jana i Ludwiki Brzezickich, Marceli z Brzezickich Szymanowskiej, Franciszka i Wiktoryi z Brzezickich Gangerów, Julianny z Brzezickich Drohomireckiej, Maryi i Wiktoryi Wystakowskich, — pana adw. dr. Buczyńskiego z substytucyą p. adw. dr. Mandyczewskiego i doręcza temuż kuratorowi tus. uchwałę z 2 listopada 1889 l. 13525 wyżej wymienionym niedoręczoną i uchwałę dzisiejszą z terminem na 20 maja 1890.

O tem zawiadamia się wyżej wymienionych tabularnych współposiadaczy dóbr Część Żuraki niniejszym edyktem, wzywając ich, by o miejscu swego pobytu ustanowionemu kuratorowi albo tutejszemu Sądowi przed terminem donieśli.

Stanisławów, 22 marca 1890.

L. 3097 (3699 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radomyślu zawiadamia z miejsca pobytu nieznaną Agnieszkę Wacławską, że celem doręczenia uchwały z 6 września 1888 l. 2722 w sprawie Wojciecha i Katarzyny Schabów i zaintabulowanie prawa własności parcel zwhl. 44 gminy Dulcza mała ustanowiono dla niej kuratorem Jana Sito z Dulczy małej.

C. k. Sąd powiatowy.

Radomyśl, dnia 25 kwietnia 1890.

L. 6303 (3731 1—3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych małżonków Leoncyusza i Maryę Janochów, że w sporze wekslowym Stanisławowskiej spółki handlowo rolniczej przeciw tymże współpozwanym małżonkom o 750 zł. w. a. do dupliki wyznaczył termin na 17 czerwca 1890 i dla nich kuratorem adwokata Haussera zamianował wzywając ich, by temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielili lub też innego rzecznika sobie ustanowili.

Stanisławów, 30 kwietnia 1890.

L. 121 (3741 1—3)

C. k. Izba notaryalna we Lwowie wzywa wszystkich, którymby w myśl pierwszego utsępu §. 25 ust. not. na mocy ustawniczego prawa zastawu zaspokojenie z kaucyi służbowej śp. Longina Hruszkiewicza byłego ck. notaryusza w Husiatynie się należało, aby pretensye te swoje w przeciągu sześciu miesięcy w tejże ck. Izbie notaryalnej we Lwowie zgłosili, ile że w razie niezgłoszenia po upływie tego terminu, bez względu na te pretensye, zezwolenie na wykreślenie pomienionej kaucyi, jako w stanie dłużnym realności pod lk. 956 w Tarnopolu położonej, p. Jana Biera własnej, wedle Dom. 20 pag. 97 nr. 2 on hipotokowanej nastąpi.,

Z c. k. Izby notaryalnej.

Lwów, dnia 18 lutego 1889.

L. 4111 (3736 1—3)

C. k. Sąd powiatowy uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomych Ryfkę Leę 2 im. i Rojzę Frauenhaar, że w Sieniawie 20 lutego 1885 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia, zmarła Chana Frauenhaar, i wzywa tychże, by do jednego roku do spadku się oświadczyły, gdyż inaczej rozprawa spadkowa z ustanowionym kuratorem Abrahamem Frauenhaar przeprowadzoną zostanie.

Sieniawa, 18 czerwca 1889.

L. 3096 (3714 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radomyślu zawiadamia z miejsca pobytu nieznaną Paulinę Puła, że celem doręczenia uchwały tabularnej z 31 lipca 1888 l. 1774 w sprawie Wojciecha i Apolonii z Pułów Kohoszków o intabulacyę prawa własności jednej dziesiątej części posiadłości gruntowej whl. 26 gminy kat. Jamy objętej, ustanowiono dla niej kuratorem Marcina Pułę z Jam.

Radomyśl, dnia 25 kwietnia 1890.

L. 2619 (3655 1—3)

Zawiadamia się niewiadomego z pobytu Karola Górskiego i Antoninę Górską w Bogdanówce zamieszkałych, że ts. rezolucyę hipoteczną z 13 maja 1890 l. 2619 dotycząca intabulacyi praw własności lwh. 637 Bochnia kuratorowi adw. Dr. Trybulcowi doręczono.

Bochnia, dnia 13 maja 1890.

L. 4390 (3665 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce podaje do wiadomości, że Hersch Ertel wniósł pod dniem 23 kwietnia 1890 l. 4390 przeciw Maciejowi Kulczyckiemu prośbę o nakaz zapłaty sumy 777 zł. w skutek czego wzywa się Macieja Kulczyckiego by ową dłużną sumę do dni 30 od dnia ogłoszenia edyktu pod rygorom egzekucyi zapłacił lub w tymże czasie możliwe swe zarzuty przez ustanowionego kuratora c. k. notaryusza Teliszewskiego w Turce wniósł.

Turka, dnia 29 kwietnia 1890.

L. 2618 (3654 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia Karola Górskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego, tudzież Antoninę Górską w Bogdanówce w Królestwie Polskim mieszkającą, że celem doręczenia im ts. rezolucyi z 9 marca 1890 l. 2618 dotyczącej zaintabulowania spadkobierców śp. Sebastyana Górskiegp za właścicieli realności objętej lwh. 977 gm. Bochnia, kuratorem p. awd. dr. Wciślę w Bochni ustanowiono.

C. k. Sąd powiatowy.

Bochnia, dnia 9 marca 1890.

L. 858 (3666 1—3)

C. k. sąd powiatowy Tyczyński podaje do wiadomości, że dnia 14 września 1889 zmarł Michał Flak w Borku starym bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia, po którym wedle następstwa z ustawy dziedziczą Antoni Flak, Wojciech Flak, Tomasz Kuk, Apolonia Machowska i Antonina Kuk. Gdy miejsce pobytu Wojciecha Flaka sądowi nie jest znane przeto wzywa go, aby w przeciągu roku licząc od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu zgłosił się w tymże sądzie i wniósł oświadczenie przyjęcia spadku, gdyż w razie przeciwnym spadek z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Wojciechem Filipem dla niego ustanowionym przeprowadzony zostanie.

Tyczyn, 7 lutego 1890.

L. 10538 (3675)

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla spółek handlowych przy firmie „Maurycy Baruch, młyn parowy w Podgórzu i cegielnia parowa w Łagiewnikach“.

1. że jawni spólnicy tej firmy Karol Baruch i Aleksander Baruch są już pełnoletni.

2. że na zasadzie umowy dodatkowej z daty Kraków 14 lutego 1890 między Gustawem, Różą, Karolem i Aleksandrem Baruchami i nieletnimi Emilią i Alfredem Baruchami przez opiekę Różę Baruch i dr. F. Weiglem działającymi zawartej, ts. uchwałą z dnia 21 lutego 1890 l. 4836 zatwierdzonej, objętem zostało spólniczce Róży Baruchowej upoważnienie do podpisywania firmy powyższego przedsiębiorstwa wraz z spólnikiem Gustawem Baruchem, a natomiast upoważnienie to udzielonem zostało spólnikowi Karolowi Baruchowi.

3. że obecnie do zastępowania i podpisywania firmy „Maurycy Baruch“ a względnie „Moritz Baruch“ uprawnieni są jedynie spólnicy Gustaw Baruch i Karol Baruch, którą w ten sposób podpisywać będą, iż pod stampilią firmy „Maurycy Baruch“ podpiszą własnoręcznie Gustaw Baruch, Karol Baruch, a pod stampilią firmy „Moritz Baruch“ podpisywać będą własnoręcznie Gustaw Baruch, Karl Baruch.

4. że dotychczasowe postanowienie, iż firmę „Maurycy Baruch“ a względnie „Moritz Baruch“, Gustaw Baruch i Róża Baruch jedynie kolektywnie podpisywać mogą, wykreślone zostaje.

Kraków, dnia 25 kwietnia 1890.

L. 11141 (3674 1—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie na skutek podania Łucyana Zawistowskiego de praes. 26 stycznia 1887 l. 2256 wzywa tych, którzyby kwit zastawniczy filii c. k. uprzyw. galic. akcyj. banku hipotecznego w Krakowie z daty Kraków 29 września 1886 nr. 6101 na zastawione dwa losy Czerwonego krzyża, a mianowicie ser. 11801 nr. 42 i ser. 1242 nr. 14 wydany posiadali, aby się w przeciągu roku, sześciu tygodni i trzech dni z tymże zgłosili, gdyż po upływie tego terminu kwit wyż opisany jako nieważny uznany zostanie.

Kraków, 25 kwietnia 1890.

L. 2153 (3652 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie wzywa w myśl dekretu nadw. z 6 stycznia 1842 l. 587 Zb. u. s. wszystkie osoby, które do niżej wymienionych w tutejszym składzie sądowym ponad lat 30 przechowanych gotówek, książeczek kasy oszczędności i prywatnych dokumentów jako właściciele, spadkobiercy, zapisobiercy, wierzyciele, lub z jakiegobądź innego tytułu prawnego roszczą sobie pretensye, aby swe prawa w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni, licząc od dnia ogłoszenia trzeciego w tut. sądzie zgłosiły i należycie wykazały, w przeciwnym bowiem razie gotówki i książeczki kasy oszczędności po upływie tego terminu na rzecz wysokiego Skarbu za przepadłe uznane i temu funduszowi, któremu w moc ustawy prawo własności do dotyczących depozytów przysługiwałoby wydane, prywatne zaś dokumenta na podstawie dekretu nadw. z 1go maja 1887 l. 199 Zb. u. s. z przechowku depozytowego do registratury sądowej przeniesione zostaną.

Przechowane ponad lat 30 depozyta, na które strony interesowane dotychczas uwagi nie zwróciły, są następujące:

1) Balicki Jan, gotówka 6 zł. 41$^1/_2$ ct.

2) Czernichowski Wincenty, prywatny dokument na 132 zł. 51$^1/_2$ ct.

3) Chrząszczewski Wiktor, gotówka 13 zł. 65 ct.

4) Gruh Abraham, gotówka 17 zł. 3$^1/_2$ ct.

5) Gilden Leib Rafael i Gilden Chaskel, gotówka 5 zł. 79 ct.

6) Hajwas Józef, dwa dokumenta bezwartościowe.

7) Horwath Józef, gotówka 17 zł. 6 ct.

8) Horowitz Mojżesz, książeczka kasy oszczędności na 130 zł. 8 ct.

9) Kitschner Anna, książeczka kasy oszczędności na 20 zł. 77 ct.

10) Haber Berman, gotówka 7 zł. 59 ct.

11) Humnicki Teodor, gotówka 112 zł. 41 ct.

12) Kremnitzer Hersch & Eidel, prywatny dokument na 681 zł. 83 ct.

13) Kröttner Daniel, gotówka 5 zł. 43 ct.

14) Korsykiewicz Emilia, gotówka 13$^1/_2$ ct.

15) Lebrecht Wolf, książeczka kasy oszczędności na 15 zł. 25 ct.

16) Löwel Franciszka, książeczka kasy oszczędności na 32 zł. 45 ct.

17) Moszyński Zygmunt, prywatny dokument 32.000 zł.

18) Rapp Menasche, gotówka 94 zł. 59$^1/_2$ ct.

19) Widerbart v. Skibniewski, gotówka 177 zł. 10 ct.

20) Wasserman Abraham Wolf, prywatny dokument na 472 zł. 50 ct.

Złoczów, dnia 19 kwietnia 1890.

L. 14231 (3645 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Berisza Tannenzapfa, syna Mojżesza Leiby, iż ts. uchwałą z dnia 3 sierpnia 1889 l. 8423 dozwolono intabulacyę prawa własności połowy ciała hipotecznego wykazem hip. l. 174 ks. gr. dla II dzielnicy miasta Kołomyi objętego, przedtem do Berischa Tannenzapf Mojżesza Leiby należącego, na rzecz Neche z Schmittmajerów Tannenzapf; dla Berischa Tannenzapfa ustanawia się kuratora w osobie adw. dr. Schustera w Kołomyi i temuż rzeczoną uchwałę tabularną się doręcza.

Kołomyja, dnia 21 grudnia 1889.

L. 4221. (3647 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia pp. Samuela i Chaskla Weinigera i Idesę Kuflik z życia i miejsca pobytu niewiadomych, iż uchwała z dnia 31 grudnia 1889 t. l. 14969/14981, zatwierdzająca kontrakt kupna i sprzedaży 4680/30240 części dóbr Hordynia i Hordynia część, własnością masy rozbiorowej Michała hr. Karnickiego i masy spadkowej Augusta hr. Karnickiego będących, i przenoszącą wierzytelności hipoteczne na cenę kupna, ustanowionemu dla nich kuratorowi adwokatowi krajowemu dr. Blumenfeldowi w Przemyślu doręczoną została.

Przemyśl, 16 kwietnia 1890.

L. 1305 (3657 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Michała Łukasika, że w sprawie egzekucyjnej Ludwika i Józefy Migaczów przeciwko niemu pto 25 zł. aw. z pn. wydaną została rezolucya z dnia 8 września 1889 l. 9148, mocą której dozwolono wpisu egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 25 zł. aw. z pn. w stanie biernym jego realności whl. 54 gminy Ropa objętej, i że kuratorem dla niego adw. dr. Sleczkowski ustanowiony został, zarazem poleca się mu, aby o swojem obecnem miejscu pobytu doniósł lub pełnomocnika sobie ustanowił, gdyż w razie przeciwnym skutki szkodliwe ztąd wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Gorlice, dnia 9 maja 1890.

L. 3922 (3650 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie w sprawie przekazania kapitału wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyjnego wyszynku w dobrach Część Starunia, wyk. hip. l. 366 objętych, Janowi Sękowskiemu w czterech siódmych częściach własnych, ustanawia kuratorem ad actum dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu tabularnych współwłaścicieli tych dóbr, a to: dla Rozalii z Łozickich Ławrockiej, Katarzyny z Zielińskich Jaworskiej, Jana i Ludwiki Brzezickich, Marceli z Brzezickich Szymanowskiej, Franciszka i Wiktoryi z Brzezickich Gangerów, Julianny z Brzezickich Drohomireckiej, Maryi i Wiktoryi Wystakowskich, — pana adw. dra Bujczyńskiego, z substytucyą p. adw. dr. Mandyczewskiego i doręcza temuż kuratorowi tusądową uchwałę z 2go listopada 1889 l. 13526 wyżej wymienionym niedoręczoną i uchwałę dzisiejszą z terminem na 20go maja 1890.

O tem zawiadamia się wyżej wymienionych tabularnych współposiadaczy dóbr Część Starunia niniejszym edyktem, wzywając ich, by o miejscu swego pobytu ustanowionemu kuratorowi albo tutejszemu Sądowi przed terminem donieśli.

Stanisławów, 22 marca 1890.

L. 2223 (3705 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku powołuje Andrzeja Radko syna Bazylego Radko i Maryi z Petroczków urodzonego w Zawadce powiatu sądowego Rymanów 27 sierpnia 1836 który około roku 1850 miejsce rodzinne opuścił bez wieści dotychczas by do dnia 1 września 1891 zgłosił o swem pobycie Sądowi tut, lub kuratorowi adw. Dr. Józefowi Flakowiczowi w Sanoku, inaczej na żądanie interesowanych spadkobierców celem w drożenia postępowania spadkowego za zmarłego uznany zostanie.

Sanok, dnia 26 kwietnia 1890.

L. 4700 (3678)

Samborski c. k. sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, że w rejestrze dla spółek handlowych wykreślono firmę „Liebermann und Wagmann offene Gesellschaft zum Zwecke des gemeinschaftlichen Betriebes des Erdwachses“.

Sambor, 20 maja 1890.

L. 8203 (3711 1—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Steinberga, że w sprawie wekslowej Jenty Platz przeciwko niemu pto 100 zł. zpn. ustanowiono dlań kuratorem dr. Finternika adwokata w Samborze.

Wzywa się zatem Jakóba Steinberga, by kuratarowi ustanowionemu wszelkich środków do obrony swych praw dostarczył, lub innego zastępcę sądowi wskazał.

Sambor, 24 lipca 1888.

L. 5434 (3694)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 29 kwietnia 1890 wpisaną została do rejestru handlowego dla firm handlowych pojedynczych firma „Józef Izaak handel towarami bławatnemi“ w Przemyślu.

Przemyśl, 21 maja 1890.

L. 3095 (3713 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Radomyślu zawiadamia z miejsca pobytu nieznanego Jana Szota, że celem doręczenia uchwały z 14 września 1888 l. 3625 w sprawie Wojciecha Ruska o wydzielenie z posiadłości whl. 143 gminy Jamy parcel gruntowych ustanowiono dla niego kuratorem Wojciecha Rarusza z Jam.

C. k. Sąd powiatowy.

Radomyśl, dnia 25 kwietnia 1890.

L. 11927 (3677 1—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia nieznanych z życia i miejsca pobytu współwłaścieli realności pod lk. 264 dz. I w Krakowie: Maryę Romiszowską, Prospera Romiszowskiego, Ludomira Romiszowskiego, Feliksa Romiszowskiego, Jana Dąbskiego, i Mieczysława Slaskiego, że przeciw nim Ewelina Dobrzyńska, Michał Bielikowicz i dr. Henryk Jordan współwłaściciele rzeczonej realności wnieśli w dniu 30 kwietnia 1890do l. 11927 pozew o zniesienie współwłasności tejże realności.

Kuratorem wymienionych wyżej pozwanych ustanowiono dr. Jana Hajdukiewicza, zaś zastępcę jego dr. Władysława Sulerzyskiego obu adwokatów w Krakowie zamieszkałych.

Wzywa się przeto tych pozwanych aby w dniach 90 na pozew ten obronę wedle postępowania pisemnego wnieśli, wzgędnie udzielili ustanowionemu dla nich kuratorowi potrzebnej informacyi lub też innego sobie ustanowili pełnomocnika, o czem sądowi donieść są obowiązani.

Kraków dnia 2 maja 1890.

L. 14191 (3692 1—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie z powodu podania Zofii Emilii 2 im. Skarszewskiej i Heleny Wiktoryi dw. im. Zuk Skarszewskiej, Joanny z Musiatowiczów Garnyszewskiej dr. Kazimierza, Olimpii i Pauliny Musiatowiczów z dnia 6 września 1889 do l. 36006 zastępywanych przez adw. dr. Mozyńskiego o wydanie im z funduszów w masie Stanisława (właściwie Jana Stanisława) Puszeta w depozycie leżących a na nich przypadających części, ustanawia dla Józefa Puszeta, Antoniego Puszeta, Filipa Puszeta Maryanny Bukowskiej, Franciszki Goczałkowskiej, Stanisława Puszeta, Antoniny Walterowej i Anny Czaplickiej i tychże spadkobierców z życia i miejsca pobytu niewiadomych kuratorem w osobie adwokata p. dr. Aleksandra Rogalskiego a zastępcą p. dr. Józefa Pająka.

Wzywa się zatem Józefa Puszeta, Antoneigo Puszeta, Filipa Puszeta, Maryanny Bukowskiej, Franciszki Goczałkowskiej, Stanisława Puszeta, Antoniny Walterowej i Anny Czaplickiej aby ustanowionemu kuratorowi stosowną informacyę dostarczyły, lub innego zastępcy sobie obrały, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe same sobie przepiszą.

we Lwowie, 17 maja 1890.

L. 6233 (3616)

Samborski ck. Sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, że w rejestrze dla spółek handlowych wpisano firmę Fabryka octu w Staremmieście Seaul Roth i Eisyk Schneid obaj jawni spólnicy w ten sposób podpisywać będą firmę, że pod stampilą „Fabryka octu w Starem Mieście“ każdy z nich podpisze swą nazwę „Roth & Schneid“.

Sambor, 20 maja 1890.

L. 16252 (3619 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Krakowie zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Teodora Janickiego, że na dniu 21 stycznia 1832 zmarł w Krakowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Jan Janicki ojciec Teodora Janickiego; wzywa się przeto Teodora Janickiego aby w ciągu roku jednego w tutejszym Sądzie się zgłosił, deklaracyę do spadku po śp. Janie Janickim wniósł, inaczej bowiem pertraktacya spadku ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym kuratorem adw. Dr. Józefem Kopfeu przeprowadzoną zostanie.

Kraków, dnia 13 maja 1890.

L. 4367 (3570 2—3)

C k. Sąd obwodowy w Kołomyi ogłasza że w sprawie wynagrodzenia za zniesienie prawa propinacyi w majętności Bałahorówka ustanowiono dla niewiadomej z życia i misjsca pobytu Marceli hr. Koziebrodzkiej kuratora w osobie adw. Dr. Sterna z zastępstwem adw. Dr. Rittigsteina, i doręczono pierwszemu uchwałę z 21 grudnia 1889 l. 15175 dla niej przeznaczoną.

Kołomyja, dnia 12 kwietnia 1890.

L. 109 (3562 2-3)

Zawiadamia się przebywającego w Ameryce Zelika Marguliesa, że dla niego ustanowiony został kuratorem Iser Margulies któremu doręczono uchwałę tutejszego Sądu z dnia 16 stycznia 1890 l. 109 dozwalającą odpisanie z wykazu hip. l. 289 gminy Przechowczyka parcel gruntowych l. kat. 70/2, 396, 405, 245/2.

C. k. Sąd powiatowy.

Załośce, dnia 21 maja 1890.

L. 451 (3532 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Czarnym Dunajcu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Ferdynanda Staszla, że Jędrzej Staszel wytoczył przeciw temuż pod dniem 28 stycznia 1890 do l. 451 spór o uznanie darowizny aktem notaryalnym z 16 grudnia 1882 objętej za odwołaną, że w tej sprawie wyznaczono do ustnej rozprawy na dzień 9 lipca 1890 na 9 godz. przed południem i że pozew zamianowanemu dlań kuratorowi Maciejowi Klimowskiemu z Czarnego Dunajca doręczono

Rzeczą jest nieobecnego pozwanego stawić się osobiście na powyższym terminie lub przez pełnomocnika a względnie zamianowanemu kuratorowi wszelkich środków do obrony dostarczyć, w przeciwnym razie złe skutki z tego wynikłe, sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy

Czarny Dunajec, 29 kwietnia 1890.

L. 8204 (3548 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza że do tegoż Sądu dnia 20 lutego 1890 l 8204 wniósł Ludwik Cieszyński przeciw niewiadomym z życia i miejsca pobytu Stanisławowi Grzędzielskiemu i Katarzynie z Wyczałkowskich Grzedzielskiej względnie ich z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom pozew o uznanie i intabulacyę prawa własności do majętności „folwark szpitalny“ pod lk. 203 w Dynowie położonej zpn. na który to pozew wyznaczono termin dziewięćdziesięciodniowy do wniesienia pisemnej obrony. Gdy miejsce pobytu pozwanych Stanisława i Katarzyny z Wyczałkowskich Grzędzielskich względnie ich spadkobierców nie jest wiadome został dla nich adw. dr. Ignacy Kleczeński kuratorem, a tegoż zastępcą adw. dr. Witołd Święcicki mianowany. Wzywa się zatem Stanisława i Katarzynę z Wyczałkowskich Grzedzielskich względnie ich spadkobierców aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż Sądowi wymienili, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

we Lwowie, dnia 22 lutego 1890.

L. 3946 (109 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach w sprawie egzekucyjnej Leiba Stemera przeciw Błażejowi Cislakowi pto 70 złr. a. w. celem załatwienia podania Izaaka Lehrfelda z dnia 17 sierpnia 1886 L. 4467 (Exh. L. 821/87) dla niewiadomego z miejsca pobytu Błażeja Cislana ustanawia kuratorem Jędrzeja Topę z Gruszowa i celem przesłuchania tegoż na pomienione podanie Izaaka Lehrfelda i odnośnie do podania Błażeja Cislaka de praes. 9 lutego 1887 L. 822 wyznacza termin na dzień 9 lipca 1890 o godz. 9 z rana.

O czem się Błażeja Cislaka zawiadamia wezwaniem aby kuratorowi potrzebnej informacyi lub innego pełnomocnika sobie udzielił ustanawiając o tem Sądowi doniósł inaczej skutki z tego zaniedbania sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy

Dobczyce, 29 lipca 1889

Doniesienia prywatne.

Wiadomość dla pp. krawców.

Coupeur wykształcony w swoim fachu, posiadający język francuski, niemiecki i inne, poszukuje umieszczenia w większej pracowni sukień męskich w miejscu lub zagranicą. Wiadomość ul. Kalecza l. 14 drzwi 2.

3739

Świeżą wyborną

Bryndzę Liptawską

funt po 32 ct. poleca

KAROL BAYER

Lwów, ul. Krakowska. 3252

COGNAC

vieux champagne, gatunek wyborny, prawdziwy francuski, przyspieszający trawienie, wzmacniający osoby słabe i przychodzące po ciężkich chorobach do zdrowia, przesyła oclony i opłatnie po 6 zł za 4-litrową baryłkę albo po zł. 4·05 za 3 duże flaszki w koszyku.

Również prawdziwy importowany

Jamajka rum

po 5 zł. za baryłkę, a po 3 zł. 90 ct. za 3 flaszki w koszyku.

Wyborną, słodką, naturalną

MALAGĘ

po zł. 5.50 za baryłkę, a po 3 zł. 90 ct. za 3 flaszki w koszyku. 2435

R. MAITI — Tryest.

MATERYAŁY BUDOWLANE

Cement

Wapno hydrauliczne

Papka

do pokrycia dachów

Płyty

asfaltowe do izolacyi

Cegły

szamotowe ogniotrwałe.

Carbolineum

Anthracit

Piece kaflowe ozdobne

utrzymuje na składzie 3634

ARNOLD WERNER

we Lwowie.

Podług cennika fabrycznego sprzedaje

chifony i shirtingi

z pierwszorzędnej fabryki

B. Schrolla i Syna

w Braunau

magazyn

F. Knauer i Syn

we Lwowie 2880

plac Kapitulny L. 2.

Próbki na żądanie franko.

L. 1165 (3638 3—3)

Ogłoszenie.

Ponieważ rozpisana na dzień 31 maja 1890 rozprawa ofertowa względem oddania w przedsiębiorstwo budowy domu piątrowego na pomieszczenie krajowej szkoły tkackiej w Krośnie nieodniosła pożądanego skutku, przeto rozpisuje się ponowną rozprawę z tem dołożeniem, że oferty zaopatrzone marką stęplową na 50 ct., i wadyum 3% od sumy kosztorysowej w w kwocie 29411 zł. 50 ct., i należycie opieczętowane, mają być najpóźniej do dnia 16 czerwca 1890 godz. 5 popołudniu do tutejszego Magistratu wniesione.

Nadmienia się, że budowa rzeczona oddana zostanie w przedsiębiorstwo po cenach jednostkowych.

Warunki mogą być w biurze sekretarza Magistratu przejrzane.

Magistrat kr. miasta.

Krosno, dnia 1 czerwca 1890

Zastępca burmistrza.

L. 1749 (3726 1—3)

Ogłoszenie.

W zastosowaniu się do §. 30 ust. o repr. pow. Wydział powiatowy podaje do publicznej wiadomości, że rachunki kasy Wydziału powiatowego za rok 1889 począwszy od dnia dzisiejszego wyłożone są na dni 14 w sali posiedzeń Rady powiatowej, dla przejrzenia przez opodatkowanych w powiecie

Wydział Rady powiatowej.

Mielec, dnia 3 czerwca 1890.

Wiceprezes: Sękowski.

Fabryka

L. J. Malewski

we Lwowie,

ulica Ormiańska L. 32.

Pierwsza galicyjska — korków katalońskich

poleca wyrabiane w swej fabryce korki do beczek i butelek w lepszej jakości i tańsze od zagranicznych, jako też drzewo korkowe i koła do mielenia jagieł, oraz podeszwy i koreczki damskie; a przytem mam sobie za obowiązek przestrzedz szan. Publiczność przed naśladownictwem, bo takowe nie wychodzi na korzyść odbiorców. 46

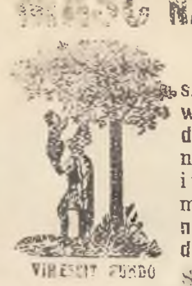
założona w roku 1877.

Kawy 3375

5 kilowy worek opłacony do każdej poczty Austro-Węgier za **zł. 9** poleca

KAROL BAYER

we Lwowie przy ul. Krakowskiej L. 11.

MAŚĆ NASKÓRNA MOULIN

W PARYŻU

Maść ta leczy **wrzodzianki, pryszcze, czerwoności, krosty, węgry, wysypkę, liszaje, hemoroidy, swędzenie chroniczne, łupież i wyrzuty** na częściach ciała **porosłych włosami** i wszelkie słabości naskórne; wstrzymuje **natychmiast wypadanie włosów na brwiach i głowie i skutecznie działa na porost włosów.**

Słoik 2 franki we Francyi w Paryżu w aptece p. **MOULIN**, 30, ulica Louis-le-Grand.

We Lwowie w aptekach pp. Mikolascha i Wewiórskiego. — w Krakowie w aptekach pp. Trauczyńskiego, Redyka i Wiszniewskiego.

We Lwowie w aptece p. Ruckera. 3742

Dyetaryusz z bardzo pięknem i szybkiem pismem, pracując około 10 lat w różnych urzędach, poszukuje zaraz umieszczenia w c. k Sądach, u pp. notaryuszy lub adwokatów. Adres: Stanisław Jarecki, Jodłowa koło Pilzna. 3700

Cenniki wraz z warunkami spłaty dla **c. k. urzędników państwowych** na

Uniformy i składowe części tychże

(służące do zupełnego umundurowania) przesyła franko

Uniformsanstalt zur **„Kriegsmedaille“**

Maurycego Tiller'a & Co. c. k. dostawcy nadwornego

W Wiedniu, VII Mariahilferstrasse 22. 1100

---

10 medali zasługi i 2 dyplomy honorowe

za niezrównane wyroby

kosmetyczne i toaletowe.

Antilentilia. Żaden artykuł toaletowy nie może rywalizować pod względem skutku i dobroci z Antilentilią. Środek ten otrzymany z odświeżających substancyj, usuwa w krótkim czasie piegi, plamy wątrobiane, blizny itd., nadaje cerze świetną białość, świeżość i delikatność. — Cena 2 zł., opakowanie 20 ct.

Piliptom włosom siwym i wypłowiałym po kilkakrotnem użyciu przywraca piękny kolor. Piliptom nie farbuje, lecz tylko odmładza włosy, które pod wpływem tego znakomitego środka odzyskują pierwotną barwę, miękość i połysk. — Cena flakonu 1 zł. 50 ct., opakowanie 20 ct.

Pomada chino-taninowa jest niezawodną przeciw wypadaniu i na porost włosów.

Słoik 1 zł. 50 ct., z opakowaniem 15 ct. więcej. 6359

L. 888. Za pomadę chino-taninową serdeczne dzięki składam, gdyż gdyby nie skutek pańskiej pomady, byłbym zupełnie wyłysiał. Władysław Pilszak, Duszatyn.

JAN IHNATOWICZ

Sklepy własne: we Lwowie ul. Kopernika L. 3 i ul. Halicka róg Wałowej L. 25 w Krakowie Sukiennice L. 20. w Czerniowcach Rynek L. 2.

NIE MA BÓLU ZĘBÓW

kto używa

Elixiru, Pudru i Pasty do Zębów

WIELEBNYCH O:O: BENEDYKTYNÓW

Opactwa w SOULAC (Gironde)

Dom MAGUELONNE, Przeor

2 MEDALE ZŁOTE: w Bruxelli 1880 r. i w Londynie 1884 r.

NAJWYŻSZE NAGRODY

WYNALEZIONY W roku **1373** przez Przeora PIOTRA BOURSAUD

« Codzienne użycie kilku kropli **Elixiru do Zębów Ojców Benedyktynów** rozpuszczonych w pół szklanki wody zapobiega i **leczy próchnienie zębów**, które bieli i wzmacnia jak również odświeża i utwierdza dziąsła wybornie.

« Oddajemy prawdziwą usługę naszym czytelnikom zwracając ich uwagę na ten starożytny i użyteczny preparat *najlepsy ze środków leczących i jedynie zapobiegających wszelkim cierpieniom zębów.* »

Dom założony w 1807 r. AGENT GŁÓWNY **SEGUIN** 3, ulica Huguerie, 3 BORDEAUX

Znajduje sie we Lwowie w apt.: PP. Mikolascha, Wewiórskiego, Blumenfelda i w składzie perfum P. Jg. Jahla; w Krakowie w apt. PP. Redyka, Wiszniewskiego, Trauczyńskiego i Siedleckiego, i w magazynie perf. P. Donning.

Bank austryacko-węgierski.

Przy losowaniu, odbytem dnia 4 czerwca 1890 r. wylosowano:

$4\frac{1}{2}$ prc. listów zast., umarzalnych w $38\frac{1}{2}$ latach zł. 4,774 400,

4 prc. listów zastaw., umarzalnych w $40\frac{1}{2}$ latach zł. 390.200 i

4 prc listów zastawnych, umarzalnych w 50 latach zł. 120.300.

Wylosowane dnia 4 czerwca 1890 r. listy zastawne wypłacane będą począwszy od 1 go października 1890 w hipotecznej kasie kredytowej Banku austryacko-węgierskiego w Wiedniu i we wszystkich zakładach Banku.

Spis numerów listów zastawnych. wyciągniętych dnia 4 czerwca b. r., jakoteż listów zastawnych niepodniesionych jeszcze z poprzednich ciągnień $4\frac{1}{2}$ i 4 prc. listów zastawnych, wydają na żądanie wymieniona kasa i wszystkie zakłady Banku bezpłatnie.

Odsetkowanie wylosowanych listów zastawnych ustaje z najbliższym terminem kuponu, przeto względem listów zastawnych wylosowanych dnia 4 czerwca b. r. z dniem 1 października 1890 r.

5 prc. listy zastawne, wydane przez Bank austryacko węgierski, zostały z dniem 4 czerwca 1887 r. zupełnie wylosowane i ich odsetkowanie ustało.

Wiedeń, dnia 7 czerwca 1890.

BANK AUSTRYACKO-WĘGIERSKI.

A. Moser

gubernator

Suess generalny radca. **Leonhardt** generalny sekretarz.

Oesterreichisch-ungarische Bank.

Bei der am 4 Juni 1890 vorgenommenen Verlosung wurden ausgelost:

an $4\frac{1}{2}$ prc, $38\frac{1}{2}$jährigen Pfandbriefen fl. 4,774.400 —.

an 4 prc., $40\frac{1}{2}$jährigen Pfandbriefen fl. 390.200·— und

an 4 prc., 50jährigen Pfandbriefen fl. 120.300. 3738

Die am 4 Juni 1890 gezogenen Pfandbriefe werden vom 1 Oktober 1890 an sowohl bei der Hypothekar-Credits-Casse in Wien, als auch bei allen Bankanstalten ausbezahlt.

Das Nummernverzeichniss der am 4ten Juni l. J. gezogenen, dann der aus früheren Ziehungen noch unbehobenen $4\frac{1}{2}$ und 4 prct. Pfandbriefe wird von der genannten Kasse und von allen Bankanstalten auf Verlangen unentgeltlich ausgefolgt.

Die Verzinsung verloster Pfandbriefe erlischt mit dem der betreffenden Verlosung zunächst folgenden Coupon-Termine, daher bezüglich der am 4ten Juni l. J. verlosten Pfandbriefe am 1 Oktober 1890.

Die von der österreichisch-ungarischen Bank ausgegebenen 5 prc. Pfandbriefe sind seit 4 Juni 1887 sämmtlich ausgelost und ist deren Verzinsung erloschen.

Wien, am 7 Juni 1890.

OESTERREICHISCH-UNGARISCHE BANK.

A. Moser, Gouverneur.

Suess, Generalrath. **Leonhardt,** Gneneralsecretär.

OGŁOSZENIE.

Na podstawie §. 97 statutów Galicyjskiego Towarzystwa kredyt. ziemskiego, wypowiada niniejszem Dyrekcya Towarzystwa wszystkie dotychczas jeszcze niewylosowane tak okresowe jak i nieokresowe 5 prc. listy zastawne Towarzystwa kredytowego i wzywa posiadaczy tych listów, aby zgłosili się do kasy Towarzystwa z dniem 31 grudnia 1890 celem podjęcia przypadającej im za te wypowiedziane listy gotówki, gdyż oprocentowanie rzeczonych 5 prc. listów, w myśl §. 25 statutów, z dniem 31 grudnia 1890 ustaje.

We Lwowie, dnia 31 maja 1890.

Z Dyrekcyi galicyjskiego Towarzystwa kred. ziemskiego.

Prezes *Zygmunt Dembowski.* Dyrektor *Franciszek Rozwadowski.*

W myśl §. 97, 98 i 99 statutu wydaje gal. Towarzystwo kred. ziemskie w miejsce powyżej wypowiedzianych 5 prc. listów zastawnych, taką samą ilość t. j.

złr. 28,533,700

4½ prc. listów zastawnych z kuponem płatnym 31 grudnia 1890. Listy te nabyło konsorcyum finansowe, na którego czele stoi c. k. uprz. Austr. Bank dla krajów koronnych w Wiedniu.

Chcąc ułatwić posiadaczom wypowiedzianych 5 prc. listów zastawnych Towarzystwa kredytowego ziemskiego zamianę tychże na 4½ prc. listy zastawne tegoż Towarzystwa

GALICYJSKI BANK KREDYTOWY

donosi, że powyższe konsorcyum z nabytych 4½ prc. listów zastawnych kwotę:

zł. 20,000.000

pozostawia do dyspozycyi posiadaczy 5 prc. listów zastawnych po kursie

złr. 99·50 za 100 złr. imiennej wartości

w ten sposób, że posiadacz 5 prc. listu zastawnego wypowiedzianego na dzień 31 grudnia r. b. otrzyma za każde:

100 złr. 5 prc. listu zastawnego z kup. płatnym 31 grudnia 1890
100 złr. w 4½ prc. liście zastawnym z kup. płatnym 31 grudnia 1890
oraz dopłatę w gotówce w kwocie 75 centów za każde 100 zł.

w czem mieści się 25 ct. tytułem bonifikacyi 5 pr. kuponu płat. 31 grudnia 1890 zamienionego na 4½ procentowy.

Wymiana wypowiedzianych 5 prc. listów zastawnych na 4½ **rozpocznie się dnia 6 czerwca r. b. i trwać będzie do 28 czerwca 1890**, zamkniętą jednakże być może i wcześniej, jeżeli przeznaczona do wymiany kwota wyczerpaną zostanie.

Wszystkie 5 prc. listy zastawne do wymiany przeznaczone muszą być podług seryi i numerów skonsygnowane, w naturze złożone. Wyjątek stanowią 5 prc. listy zastawne winkulowane oraz 5 prc. listy zastawne znajdujące się w depozytach sądowych i zakładach finansowych, które ze względu na krótkość czasu wystarczy w terminie powyższym zgłosić w **Galicyjskim Banku kredytowym** i dla wymiany których pozostawia się czas do końca lipca b. r.; zgłoszenia takie uwzględniane będą jednak jedynie w miarę, o ile kwota 20,000.000 zł. do konwersyi przeznaczona pierwej wyczerpaną nie zostanie.

Wymianę uskuteczniają:

we Lwowie galicyjskie Towarzystwo kredytowe ziemskie.
galicyjski Bank kredytowy.
galicyjska Kasa Oszczędności,
c. k. uprzyw. galic. akcyjny Bank hipoteczny,
Bank krajowy król. Galicyi i Lodomeryi z W. ks. krak.
Dom bankowy „Sokal i Lilien“,
„ „ „August Schellenberg“
„ „ „Goldstern i Loewenherz“

w Krakowie Towarzystwo wzajemnego Kredytu,
Filia c. k. uprz. galic. akcyjnego Banku hipotecznego,
Powiat. Kasa oszczędności jako zast. Banku krajowego,
Dom bankowy „Blau i Epstein“
„ „ „Albert Mendelsburg“

w Tarnopolu Filia c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego.
Bank powiatowy jako zastępstwo Banku krajowego.

w Czerniowcach Filia c. k. uprz. galic. akc. Banku hipot.

W Bieczu, Bochni, Bóbrce, Brzesku, Brzeżanach, Cieszanowie, Dąbrowej, Delatynie, Dobromilu, Drohobyczu, Glinianach, Jaśle, Jarosławiu, Jaworowie, Kamionce, Kołomyi, Krośnie, Limanowej, Łańcucie, Mielcu, Mościskach, Myślenicach, Nowym Sączu, Oświęcimie, Podhajcach, Przemyślu, Przemyślanach, Radziechowie, Rohatynie, Ropczycach, Rudkach, Rzeszowie, Sanoku, Samborze, Sniatynie, Sokalu, Stanisławowie, Stryju, Tarnobrzegu, Tarnopolu, Tarnowie, Tłumaczu, Trembowli, Wadowicach, Wieliczce, Zaleszczykach, Zbarażu, Złoczowie i Żółkwi: **Zastępstwa Banku krajowego.**

Lwów, dnia 31 maja 1890.

Galicyjski Bank kredytowy.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego L. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki papieru Fiałkowskich